

UNIVERSITETET I AGDER

Den estetiske penis?

En undersøkelse av mannens eksponeringsbehov

SILJE GABRIELSEN

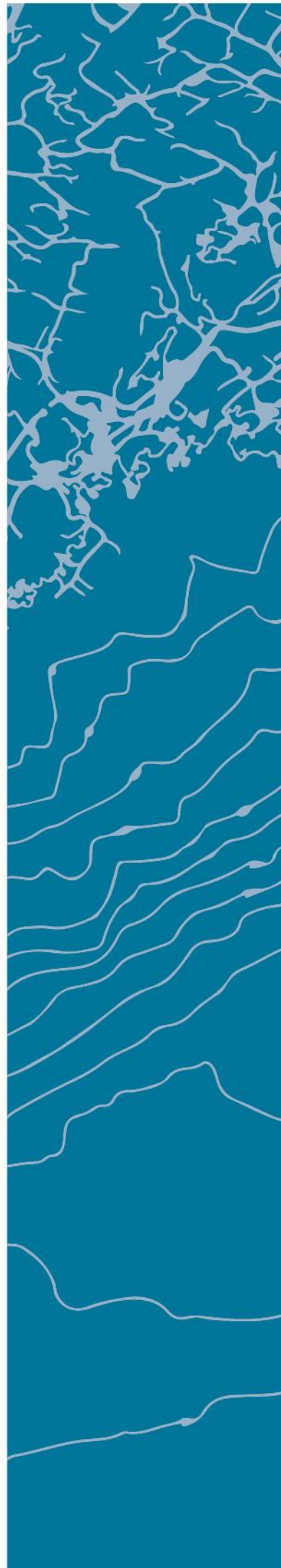
VEILEDER

Esben Esther Pirelli Benestad
Erlend Helling-Larsen

Universitetet i Agder, 2018

Fakultet for kunstfag

Institutt for visuelle og sceniske fag

Den estetiske penis?

EN STUDIE AV MANNENS EKSPONERINGSBEHOV

av Silje Gabrielsen

Blant landemerkene på mannens kropp står penis i en særstilling. Penis er mannens lykke og er til stadig bekræftelse, befrielse og berikelse for sin eier. Tidvis er den også til bekymring. Den kan være lunefull og vanskelig å begripe, men desto lettere å gripe, der den stikker fram midt på kroppen, tilgjengelig for egne og andres hender (Esben Esther Pirelli Benestad, 2004)

FORORD

Etter å ha jobbet i noen år kjente jeg meg klar for å ta fatt på masteren min. Disse to årene har overhode ikke blitt som jeg hadde forestilt meg. Selv om jeg har revet meg i håret, grått meg tom for tårer så ville jeg aldri vært foruten denne opplevelsen. En av de viktigste faktorene for å komme igjennom det har vært den fantastiske dynamikken vi har hatt i klassen. Jeg er svært takknemlig for å ha fått venner for livet. Når det er sagt er jeg også klar for å komme tilbake til en mer balansert hverdag hvor jeg slipper å sjonglere mellom to jobber og master skriving.

Det er ikke alltid man kan velge oppgaven sin selv, av og til faller den i fanget på deg. Eller som i dette tilfelle inn på mobilen. Takk til Åsil Bøthun som fikk meg til å innse at jeg hadde fått denne viktige oppgaven av å jobbe med dette temaet slik at samfunnet kunne bli mer opplyst. Den største takken går til mine to fantastiske veiledere. Esben Esther for sine enorme kunnskaper innen for fagfeltet, for sine morsomme historier og for all latteren og gleden du brakte til prosjektet. Erlend, takk for at du virkelig snudde prosjektet mitt rundt på rett kjøll. Jeg famlet i mørket og du kom for å vise vei. Det har vært utrolig nyttig og lærerikt å få jobbe så tett med en så fantastisk broderikunstner. Du inspirerer! Har satt stor pris på å få lov til å kaste ball med deg og det har vært strålende at du har vært så tilgjengelig.

Frida i mitt hjerte. Uten deg hadde aldri denne oppgaven funnet sted. Jeg er så evig takknemlig for all hjelpen og støtten du har gitt meg.

Takk til mormor, mamma og pappa som har vært med i hele prosessen. Dere har støttet meg fra første sekund og vist endeløs omsorg. Selv om jeg noen ganger ble sprø av spørsmålet «Har du fått jobbet masse med masteren i dag?» så har jeg innerst inne satt pris på det, og er utrolig glad i dere alle sammen.

Takk til min store bonusfamilie, jentene på Meretes Atelier Lysthuset. Takk for latter, gode tips og all hjertevarmen dere sprer. Det har vært helt avgjørende for å holde motet oppe.

Til sist vil jeg takke alle som har trodd på prosjektet mitt, alle som har støttet meg og gitt meg oppmuntrende ord. Takk Niclas for at du leste korrektur. Jeg gleder meg til endelig å få tid til å gjøre det jeg liker best og tid til å være med de som gir meg livsglede.

Silje Gabrielsen, Mai 2018

INNHALDSFORTEGNELSE

Forord.....	2
1. Innledning.....	5
1.1 Bakgrunn.....	6
1.2 Problemstilling.....	7
1.3 Den teoretiske delen	8
1.4 Den praktiske kunstneriske delen.....	8
1.5 Oppgavens oppbygging	9
2. Metode	11
2.1 Kunstnerisk utviklingsarbeid	12
2.2 Dokumentanalyse	14
2.3 Kvalitativt intervju.....	16
2.4 Hermeneutikk	18
3. Teori.....	21
3.1 Definerings av begreper	21
3.1.1 Geososiale datingplattformer	21
3.1.2 Oppsett	21
3.1.3 Risiko.....	22
3.1.4 Påvirkning	23
3.1.5 Seksualitet.....	23
Seksuell trakassering.....	24
Media.....	25
Porno	26
3.2 Maskulint og feminint.....	26
3.3 Gatekeeping - Portvokter	28
3.4 Ghosting.....	29
3.5 Kunst, kjønn og estetikk.....	30
4. Empiri.....	35
4.1 Innhenting av data	36
5. Analyse.....	37
5.1 Analyse av dybdeintervju.....	37
5.2 resultater av spørreundersøkelsen	41
5.3 Analyse av det åpne spørsmålet i spørreundersøkelsen	45
5.3.1 Shotgun.....	46

5.3.2 Ghosting.....	47
5.3.3 Respons.....	47
5.3.4 Seksuell dialog.....	49
6. Prosjektets praktiske kunstneriske del	50
6.1 Pilotprosjekt.....	50
6.2 Eget kunstneriskprosjekt	51
6.2.1 Å komme i gang	51
6.2.2 Å posisjonere seg, kunnskapsforståelse, vitenskapsteoretisk ståsted, makt	52
6.2.3 Forskerståsted, refleksivitet og etikk, frihet og ansvar	52
6.2.4 Forskningslogikk.....	54
6.2.5 Valg av fokus – problemformulering og forskningsspørsmål	55
6.2.6 Forskningsdeltagere – eierskap, utvalg og antall	56
6.2.7 Forskningsmateriale – produksjon, analyse og fortolkning	56
6.2.8 Fagfellesskap – teori, inspirasjon og dialog.....	57
6.2.9 Resultater – dokumentasjon, publisering og framvoksende resultater	60
6.2.10 Kvalitet, transparens, delbarhet og troverdighet.....	60
7 Drøfting.....	62
8 Avslutning	65
9 Litteraturliste:	67
9.1 Bilder.....	70

1. INNLEDNING

”Silje fikk 200 penisbilder fra fremmede menn. Nå lager hun broderier av dem” (Jakobsen, 2017). For tre år siden startet jeg å samle på penisbilder jeg fikk sendt uprovosert fra menn. Disse bildene ble gjerne sendt midt inni en samtale vi hadde gående slik du kan se nedenfor.

Det varierte hvor lenge jeg hadde snakket med mennene før de sendte bilde. Noen hadde jeg hatt hyggelige samtaler med i ukevis, mens andre sendte det som første melding. Jeg ble like forundret hver gang det skjedde og skjønnte ikke helt hvorfor mennene ville sabotere slik for seg selv. Dette skapte en undring i meg. Hva fikk mennene til å sende slike bilder, og hva fikk dem til å tenke at dette var en god ide?

I denne masteroppgaven vil du kunne lese min kvalitative studie hvor jeg går direkte til kildene å spør. Du vil også kunne lese hvordan jeg valgte å bruke min agency til å jobbe med «dickpicsene»¹ som ble sendt, kunstnerisk gjennom metoden kunstnerisk utviklingsarbeid.

---

¹ Ett elektronisk bilde av en penis som har blitt sendt til en mottaker

1.1 BAKGRUNN

Jeg vil kort forklare hvordan min digitale hverdag er. Da jeg vokste opp var det utrolig hvis en husstand hadde en pc, mens vi i dag går rundt med en liten «datamaskin» i lommen alle sammen. Denne «datamaskinen» er bedre kjent som mobilen. Ved bruk av mobilen har vi alle verdens muligheter, og de ligger bare ett fingertrykk unna. Mobilen gir oss fantastiske muligheter til å finne oppskrifter, kommunisere, handle og ikke minst date. Alt dette kan vi gjøre fra stua vår, ja vi trenger ikke en gang å gå ut av huset.

I håp om å kanskje kunne finne meg en kjæreste, kastet jeg meg selv på nettdating og dating via dating apps.² Her kan man møte andre single etter sine egne preferanser. Jeg lastet ned flere datingprogrammer og laget meg en profil. Her er det selvsagt viktig å tenke på at man vil vise seg selv i best mulig lys. Derfor brukte jeg ganske lang tid på å finne og å ta de perfekte bildene av meg selv.

Jeg laget også en tekst som var litt original, slik at jeg skilte meg ut fra de hundrevis av andre som også prøver lykken.

---

² Med dating apps mener jeg Tinder, Badoo, Sukker, Happn og Møteplassen

³ Ett av bildene jeg brukte på datingapps

Når jeg endelig var ferdig med profilen min fikk jeg tilgang til andres profiler. Jeg måtte nå ta stilling til om jeg likte eller ikke likte deres bilder og profiltekst. Om man skulle være så heldig at personen du liker også liker deg tilbake, får man det som kalles en "match". De fleste av appene lar ikke brukerne få skrive før de har matchet med hverandre. Det er først da man kan bli videre kjent.

Det jeg trodde skulle bli en koselig interaksjon mellom to mennesker, har vist seg å bli noe helt annet. Gjennom snapchat, Facebook og MMS fikk jeg ukentlig penisbilder fra menn. Noen av bildene er mer sjokkerende enn andre. Det var først da jeg fikk bilde av penisen til en mann med mitt profilbilde fra Facebook på dataskjermen hans i bakgrunnen, at jeg bestemte meg for å samle på bildene jeg fikk.

Høsten 2016 fikk vi ved masterstudiet besøk av gjestelærer Haydar Dewachi.⁴ Han sa noe jeg bet meg merke i. «If you have two pictures of the same, you have a collection» Dette fikk meg til å tenke på bildene jeg hadde samlet på og muligheten til å gjøre noe kunstnerisk med dem.

1.2 PROBLEMSTILLING

Med utgangspunkt i erfaringene jeg har med nettdating og samlingen jeg har av dickpics, bestemte jeg meg for å formulere følgende problemstillinger:

«Hvordan kan jeg bruke estetikk/kunst til å fremstille penisbilder samfunnskritisk?»

«Hvorfor sender menn dickpics?»

Denne masteroppgaven har hatt fokus på mine estetiske bearbeidelser av bildene jeg har fått. Samtidig var jeg også nysgjerrig på å finne ut mer om mennenes eksponeringsbehov. Det ble derfor riktig at jeg jobbet todelt med oppgaven, hvor jeg kombinerte forsknings- og kunstnerisk formidlingsprosjekt. Jeg vil besvare problemstillingene gjennom kvalitativ undersøkelse og praktisk kunstnerisk arbeid. Oppgaven består både av mitt ferdige kunstverk, men også av den skriftlige oppgaven hvor man kan lese empirien jeg samlet inn og analysen av denne. Kunstverket og den skriftlige delen av masteroppgaven står som sidestilte forskningsresultater

---

⁴ Haydar Dewachi er en kunstner, fotograf, filmskaper, designer og ingeniør.

som er uttrykt i forskjellige medier, der begge står i avhengighetsforståelse til hverandre, samtidig som kunstverket og oppgaven kan observeres/leses hver for seg. Det kunstneriske bidrar med min tolkning av samfunnsfenomenet dickpics, mens oppgaven består av svar fra deltagere av spørreundersøkelsen og informanten om hvorfor de sender slike bilder.

1.3 DEN TEORETISKE DELEN

I den teoretiske delen av oppgaven vil du kunne lese en del begrepsavklaringer som jeg bruker under analyse av empiri i kapittel 5. Det teoretiske feltet består av sosiologisk og sexologisk teori. Teoretikere jeg velger å trekke frem er fra disse fagfeltene. De mest sentrale er Sandra Bem og hennes studie av hva som er maskulint og feminint, Linda Mulvey og hennes artikkel om «The male gaze» og begrepet «Gatekeeping» som kommer fra Esben Esther Pirelli Benestad. Jeg vil også avklare rundt begrepene kunst, kjønn og estetikk. Her kan du lese om hvordan kjønn bidrar til å skape en betydning i kunst og estetikk. Jeg forklarer hvordan kvinnen blir et objekt overfor det mannlige blikket og hvordan Sylvia Sleigh jobber med denne objektiveringen.

Ved hjelp av disse teoretikerne, jobber jeg med de utvalgte begrepene gjennom min søken etter empirisk data, refleksjoner, analyse og til slutt gjennom mitt eget kunstneriske prosjekt.

1.4 DEN PRAKTISKE KUNSTNERISKE DELEN

Den praktiske kunstneriske delen av masteroppgaven utgjør hoveddelen av arbeidet. Her benytter jeg Tone Pernille Østern sine 10 metodologiske stabiliseringspunkter for å forske med kunsten. Jeg har jobbet parallelt med stabiliseringspunktene og det teoretiske arbeidet gjennom hele prosessen. Denne delen av prosjektet har utviklet seg til ett kunstverk som skal stilles ut som del av min masteroppgave. Denne utstillingen vil finne sted på Teateret i Kristiansand i perioden 25.05-03.06 2018. Hele prosjektet mitt har sprunget ut fra nysgjerrigheten omkring fenomenet dickpics og spørsmålet «Hvorfor sender menn dickpics?», og gjennom ulike teoretiske og kunstneriske metoder ønsker jeg å belyse dette spørsmålet.

Det har også i dette prosjektet vært viktig for meg å skape debatt rundt temaet og formidle dette i mitt praktiske kunstneriske prosjekt.

Jeg har funnet inspirasjon i kunstneren Erlend Helling-Larsen og det har vært utrolig viktig for meg å hatt han som veileder. Jeg liker hvordan Erlend utfordrer kjønnsrollemønsteret. Som mannlig kunster, bruker han broderi for å tildekke jentene på pornoblader. Jeg vil i min masteroppgave, utfordre kjønnsrollemønsteret ved å fremstille penis, som er ett veldig maskulint kjønnsuttrykk, ved hjelp av myke håndverkstradisjoner som broderi, for å lage kunst. Jeg vil jobbe med å endre blikket til tilskueren av kunsten, ved at jeg som kvinnelig kunstner fremstiller penisbildene jeg får tilsendt. Dette blir på samme måte som Erlend utfordrer tilskueren ved å tildekke kvinnekroppene med broderi. Hadde Erlend vært kvinne, ville nok arbeidene hans bli sett på som en del av feministisk kunst eller for å ta opp en kjønnsdebatt.⁵ Ved å være mann blir stingene hans ett lag med nærhet og gjør den glossy magasinsiden mer virkelig slik at intimiteten kommer tilbake igjen. «Papiret får en fysisk tilstedeværelse, som kanskje også gjør bildene mer erotiske» (Dirdal, u.å.).

1.5 OPPGAVENS OPPBYGGING

Her vil jeg kort skissere hvordan oppgaven er bygd opp i grove trekk. I innledningen gir jeg ett innblikk i min personlige motivasjon for valg av tematikk. Videre i kapittel 1 kan du lese problemstillingene jeg har valgt å jobbe med. Jeg forteller også hvordan jeg har jobbet med den teoretiske delen og den kunstneriske delen av oppgaven.

I kapittel 2 - Metode vil jeg redegjøre for hvilke metoder jeg har benyttet og fremgangsmåtene av disse. Her vil du kunne lese om kunstnerisk utviklingsarbeid, dokumentanalyse, kvalitativt intervju og hermeneutikk som metoder.

I kapittel 3 – Teori begynner jeg med begrepsforklaring. Videre ser jeg på Sandra Bem sitt skjema over hva som kjennetegner maskulint og feminint. Videre forklarer jeg hva gatekeeping og ghosting innebærer, og avslutter med kunst, kjønn og estetikk.

I neste kapittel, 4 – Empiri, forklarer jeg hvordan innhenting av data har funnet sted via ett dybdeintervju og spørreundersøkelse. Kapittel 5 – Analyse tar for seg dybdeintervjuet og spørreundersøkelsen og analyserer disse.

I kapittel 6 – Prosjektets praktiske kunstneriske del kan du lese om pilotprosjektet mitt. Du vil også kunne lese om hvordan jeg benyttet Tone Pernille Østern sine 10 metodologiske

---

⁵ Deler av avsnittet er hentet fra min eksamen i KF-402

stabiliseringspunkter da jeg forsket med kunsten. Kapittel 7 – Drøfting, kan du lese tanker om hvordan jeg posisjonerer meg i forhold til Erlend Helling-Larsen og Sylvia Sleigh og svar på problemstillingene.

I kapitlet, 8 – Avslutning forklarer jeg tanker rundt prosjektet og hva jeg tenker om veien videre. Det siste kapitlet – Litteraturliste har en oversikt over hvilke litteratur jeg har benyttet under denne oppgaven. Det finnes også en bildeliste.

2. METODE

I dette kapitlet gjør jeg rede for hvilke forskningsmetoder jeg benyttet og hvilke teoretikere som har vært viktige i mitt arbeid. Min oppgave er todelt og de vitenskapsteoretiske metodene jeg benyttet er metodisk plassert under samfunnsvitenskapen og hermeneutikken. Jeg bruker kvalitativ forskningsmetode for å analyse handlingen til mennene som sender dickpics. «Kvalitativ forskning er viktig for å utvikle bedre forståelse av individer (for eksempel motivasjon, følelser, holdninger, kognitive prosesser)...» (Malt, 2015). I tillegg til den kvalitative metoden benytter jeg meg av hermeneutikken når jeg arbeider med forståelse, mening og tolkning av bildene jeg har mottatt. «Kvalitative metoder brukes til å fastslå forskjellen mellom epler og pærer, mens kvantitative metoder går ut på å telle hvor mange det er av hver. Stort sett vil disse to tilnærmingene forutsette hverandre» (Repstad, 2014: 29).

Ved analysen av spørreskjemaet benytter jeg både kvalitative og kvantitative metoder. Jeg bruker univariate analyser for å se på enkeltvariabler innen datamaterialet. Disse presenteres i grafer i kapittel 5. I tillegg bruker jeg kvalitativ metode for å analysere det åpne spørsmålet i undersøkelsen. Jeg deler mennene inn i 4 kategorier for «Hvorfor sender du dickpics?». Disse leses i sin helhet i kapittel 5.

Verbet hermeneuein kan sies å ha tre hovedbetydninger på gresk: å uttrykke (dvs. å utsi noe eller rett og slett å tale), å utlegge (som når vi snakker om å utlegge en tekst, dvs. å forklare og å fortolke) og å oversette (fra ett språk til et annet). De to siste betydningene er selvsagt nær beslektet, fordi en oversetter jo først må ha fortolket den teksten eller talen som skal oversettes. [...] språket er en fortolkning av tanker slik at de blir forståelige for andre (Krogh, 2012: 12-13)

Et viktig prinsipp innen hermeneutikken er at en må forstå helheten ut fra delen og delen ut fra helheten (Schleiermacher og Frank, 1977: 230). Den hermeneutiske sirkel innebærer en kontinuerlig fluktuerende forskyvning i forståelsen mellom deler og helhet. Hver del forholder seg til de andre delene og til helheten. Det burde heller omtales om en hermeneutisk spiral, ikke om en sirkel (som stadig vender tilbake til samme sted). Heide Göttner gjengitt fra (Schlingmann, 1985: 95) Her snakker Göttner om en hermeneutisk spiral for å tydeliggjøre at hver gang man tolker biter av helheten, har man flyttet seg til en ny plass i prosessen. Slik

fungerer også den hermeneutiske sirkel bare at når man har bilde av en sirkel virker det som man stadig vender tilbake til det samme stedet som han skriver. Siden det er to ord for samme prinsipp, velger jeg i min oppgave å benytte hermeneutisk sirkel. Min forskningsprosess har utviklet seg i en lignende sirkulær prosess som den hermeneutiske sirkelen. Ved å gjøre en rekke undersøkelser både av teori, av bildene og av svarene jeg har fått igjennom dybdeintervju og spørreundersøkelse, har jeg vært i en prosess med materialet, forskningen og intervjuene. Dette har hele tiden gitt meg en økt forståelse av det jeg undersøker.

Den overordnede metoden som blir benyttet gjennom masteren er kunstnerisk utviklingsarbeid med en fenomenologisk tilnærming til temaet. «Den fenomenologiska utgångspunkten har alltid varit att *gå till sakerna själv* («zu den Sachen selbst») (Bjurwill, 1995: 5). Gjennom kunstnerisk utviklingsarbeid har jeg forsket med kunsten for å oppnå en nærhet til temaet som har gitt meg mulighet til å fortolke dickpicsene personlig. Gjennom fenomenologien har jeg erfart bildene, og dette har senere påvirket min opplevelse av empirien. «Fænomenologi er altså læren om det, der kommer til syne eller fremtræder for en bevidsthed» (Tanggaard, 2015: 217).

2.1 KUNSTNERISK UTVIKLINGSARBEID

Internasjonalt finnes det flere definisjoner av kunstnerisk utviklingsarbeid. Blant disse finner vi artistic research, arts-based research, practice-led research, art as research, ARTography og performative research. Jeg velger å bruke Tone Pernille Østern sin definisjon å forske med kunsten som er et paraplybegrep for alle disse.

Det å forske med kunsten karakteriseres av at det ofte er kunstnerens eller kunstpedagogens egen erfaring og praksis som er utgangspunktet for forskningsarbeidet. Det foreligger en nærhet og et innenfrablikk til det som skal undersøkes, og det å forske med kunsten er en form for forskning som er orientert mot mening, fortolkning, forståelse og endring. Å forske med kunsten er et felt som utfordrer forskningens verbalspråklige dominans, og som peker på andre alternativer for erkjennelse, opplevelse, transformasjon, læring, kunnskapsproduksjon, forståelse og forskningsformidling (Østern, 2017: 8)

Gjennom arbeid med min master forsker jeg gjennom kunsten ved ha valgt ett tema «som kjennes og leves, som berører og affekterer, som er personlig og nær og som ofte får istand endring» (Østern, 2017: 9). Temaet dickpics er så ladet både i media og gjennom personers meninger at det finnes en kraft, ett potensiale og ikke minst utfordringer som jeg vil jobbe med gjennom å forske med kunsten. Jeg vil gjennom dette jobbe med en meningsøkende prosess der jeg aktivt bruker ulike formspråk.

Å forske med kunsten er forskning som skjer gjennom kunsten. «Kunstnerisk forskning er forskning der forskningsspørsmålet besvares gjennom kunstnerisk praksis» (Østern, 2017: 10). Jeg liker godt at å forske med kunsten ikke opprinnelig er forskning som forsøker å beskrive eller forklare noe, men heller forsøker å forstå, fortolke, skape og bidra til endringer.

Kunsten i min masteroppgave har oppstått ett sted i forholdet mellom det sanselige og samfunnet, hvor kunsten sin oppgave har vært å etablere og utforske dette forholdet nærmere.

Kunstens oppgave ser jeg som å stille seg i, og bli værende i, spørsmålet om forholdet mellom menneske, samfunn, og æstetis⁶, og også påvirke, utvikle og endre dette forholdet. Det å forske med kunsten handler ut fra et slikt kunstsyn, i sin bredeste definisjon, om å undersøke, forstå, uttrykke og videre påvirke, endre og utvikle menneskelig, kulturell og/eller samfunnsmessig opplevelse, handling og erfaring på måter der kunstnerisk praksis på ett eller annet vis inngår (Østern, 2017: 13)

Østern snakker i sin artikkel om 10 metodologiske stabiliseringspunkt når man forsker med kunsten. Jeg vil gå igjennom hvordan jeg har benyttet disse for å lage mitt kunstverk i kapittel 6. Nedenfor kan du se en illustrasjon av disse punktene som er gjenkjennelige fra feltet for kvalitativ forskning.

---

⁶ Aesthetis kommer fra det greske ordet *aisthētikos*, og betyr omtrent å 'sansse' (Østern, 2017: 12)

For meg har det å forske med kunsten åpnet ett rom der min kunstneriske kreativitet har blitt befruktet av tankene mine. Jeg har matet hode med teorier, litteratur, lest kommentarfelt og empiri som har blitt resultert i det ferdige kunstverket.

2.2 DOKUMENTANALYSE

31 juli 2017 ble jeg kontaktet av NRK. De hadde hørt at jeg skrev en master om dickpics og ville lage en reportasje av prosjektet mitt og lurte på hvorfor jeg hadde valgt nettopp denne tematikken i min master. Dette resulterte i ett intervju som ble sendt på Dagsrevyen 11 august

2017 (Eliassen, 2017). Over natten fikk jeg helt enorm respons og kommentarfeltene var overfylt med støtte og spydigheter. I tillegg var jeg på «Otto har fått nok» hvor de var veldig opptatt av mine «hevn broderier» (Jespersen, 2017). Avisene har kontaktet meg flere ganger etter dette for å få meg til å fortelle om min feministiske kamp. Jeg synes det er interessant hvordan avisene presser meg inn i denne kjønnsstereotypen og bruker derfor dokumentanalyse som en av mine metoder i masteroppgaven. Dokumentanalyse er kanskje den vanligste metoden for forskning innen samfunnsvitenskapene. Ett dokument er «sprog, som er fikseret i tekst og tid» (Tanggaard, 2015: 154). Eksempel på dokumenter er «rapporter, retslige skrifter, policypapirer, manifeste, mødereferater, avisartikler, nyhedsbreve, transskriberte interview, biografier, memoirer, blogs, personlige breve, statistisk materiale, akademiske bøger og tidsskriftartikler» (Tanggaard, 2015: 154).

At dokumentet er fiksert i tid, betyr ikke at dokumentet ikke er under utvikling. Etterhvert som tiden går kan dokumentet utvikle seg. Ett kommentarfelt får nye innlegg over tid, noe som gjør at dette dokumentet stadig er under utvikling. Da jeg forsket med kunsten ble lesing av kommentarfeltene og personlige meldinger jeg fikk, en viktig del av det ferdige kunstverket. Det å forske på meg selv har gjort at jeg har måttet reflektere over min egen kunst, sett i lys av disse forskjellige perspektivene og dette har gitt meg ny kunstnerisk impuls.

Jeg har tatt i betraktning hvilken målgruppe avsender av disse dokumentene er og hvilke briller de har hatt på da de skrev teksten. Jeg har også sett på hvordan forskjellige typer dokumenter har gitt meg adgang på ulike typer informasjon. Ytringene som har blitt skrevet er en annen type dokumentasjon enn kommentarfeltet, selv om begge har ett kritisk blikk til det jeg holder på med.

I følge Pål Repstad «...vil det ofte være aktuelt å sammenlikne eget prosjekt med liknende empiriske undersøkelser, både av kvantitativ og kvalitativ art» (Repstad, 2014: 103). I starten av 2018 utgir Caroline Hainer boken «Menn viser fram pikken sin» som reklamerer med «Alt om dickpics! (unntatt bilder)» på bokomslaget. I omtalen på CAPPELEN DAMM kan vi lese:

Hvorfor elsker unge gutter å tegne tissefanter i snøen? Hva får en mann til å sende "dickpics" til kvinner de nesten ikke kjenner? Caroline Hainer undersøker mannens komplekse forhold til sitt kjønnsorgan. Utforskningen leder henne til spørsmål om

manddom, Antikkens fallossymboler, idrettens lagbilder, valgkampanjer, Internettets mørke kroker, og ikke minst dickpics. (DAMM, u.å.)

I boken kan man lese at Hainer spør «... mennesker rundt meg – eksperter, sexterapeuter, antropologer, jurister og lingvister» (Hainer, 2018: 19) om hvorfor menn sender dickpics, men hun går ikke direkte til kildene. Jeg leste boken i håp om å kunne finne svar på problemstillingen min, men følte ikke den ga gode svar. Jeg velger derfor i min oppgave å lage en kvalitativ studie, hvor jeg får menn som har sendt dickpics i tale om hvorfor de gjør nettopp dette. Ved hjelp av ytringene og kommentarfeltene, dannet jeg intervju spørsmål for å samle empiri. Jeg analyserte dokumenter for å lage dokumenter som kunne analyseres. Svarene jeg fikk fra mennene kan leses i kapittel 5.

2.3 KVALITATIVT INTERVJU

Ett kvalitativt intervju kan beskrives som en samtale mellom den som intervjuer og informanten hvor man har ett spesifikt formål. Målet med undersøkelsen i min oppgave har vært å få bedre innsikt i hvorfor informanten sender penisbilder og refleksjon rundt dette. Når man intervjuer en person, er det for å få innblikk i denne personens livsverden. «Livsverdenen er den verden, vi kender og møder i hverdagslivet. Det er verden, som den fremtræder for os i en direkte og umiddelbar oplevelse forud for, at vi reflekterer eller teoretiserer over verden» (Tanggaard, 2015: 31).

Kvalitative intervjuer er et godt utgangspunkt for å få kunnskap av hvordan informanten opplever og reflekterer over sin egen situasjon (Thagaard, 2003). Det første som måtte gjøres var å etablere kontakt med en mann fra feltet jeg ville drive forskning innenfor. Ettersom Esben Esther Pirelli Benestad har en klient som sender dickpics aktivt valgte jeg å gå gjennom min veileder for å intervju informanten. På denne måten kunne informanten holdes helt anonym både for meg og omverden. Bruk av intervju innenfor samfunnsforskning innebærer en aktiv produksjon av empiri som ikke hadde kommet til å eksistere uten forskerens innblanding. Det står i kontrast til andre dataproduserende metoder som tekstanalyse, som har som formål å eksistere uavhengig av forskeren.

Det å få innsikt i informanten og i livet til de som har besvart spørreundersøkelsen, stiller krav til meg som forsker. Man må stille seg spørsmål om man er egnet til og ønsker å få denne innsikten i fremmede menneskers liv. Ved å ha mottatt over 200 dickpics har jeg hatt ett ønske om å få dypere innsikt i hvorfor mennene nettopp sender slike bilder, og hva tanken bak er. Jeg valgte derfor en kvalitativ undersøkelse for å få videre innblikk i samfunnsfenomenet.

Ett godt intervju krever at man på forhånd tenker grundig igjennom hvilke spørsmål man skal ta opp. Ved å jobbe med personopplysninger som kan knyttes til identifiseringen av personer skal man som forsker sende inn et meldeskjema til Norsk samfunnsvitenskapelige datatjeneste. Dette har ikke blitt gjennomført siden jeg ikke har noen forutsetninger for å kunne røpe informanten min.

«Et intervju reflekterer hva en person føler og mener på ett bestemt tidspunkt og i en bestemt kontekst» (Repstad, 2014: 95). For å lettere få informanten min i tale valgte jeg derfor å bruke e-postintervju. «Når det ellers gjelder e-postintervjuer, vil nok svarpersoners fortrolighet med å uttrykke seg skriftlig ha betydning. E-post er en slags mellomting mellom et brev og en muntlig samtale, mer uformell enn brevet og mer formell enn samtalen» (Repstad, 2014: 98). I intervju hvor man sitter i samme rom som den man intervjuer kan man lett oppfatte ikke-verbal atferd som ansiktsuttrykk, kroppsspråk og andre typer multimodal interaksjon. Dette var innsikt jeg gikk glipp av i valg av intervjumetode.

«Intervjumetoden har blitt kritisert for å være idealistisk og individualiserende, altså for å fokusere for mye på enkeltmenneskers meninger og dermed neglisjere sosiale og materielle strukturer og rammevilkår» (Repstad, 2014: 76). Etter å ha hatt dybdeintervju med informanten min fant jeg derfor ut at jeg ville ha ytterligere empiri som kunne undersøkes. Jeg laget derfor et spørreskjema via SurveyMonkey.com som kunne besvares helt anonymt ved bruk av internett. Spørreskjemaet hadde ett spørsmål hvor deltagerne fikk muligheten til å svare med åpen tekst. Spørsmålet var «Hvorfor sender du dickpics?». Ved at deltagerne er spredt ut over hele Norge beholder jeg fremdeles anonymiteten, selv med ett så personlig spørsmål. Jeg benyttet dette spørreskjemaet som et måleinstrument for å måle forskjellige variabler innenfor flere spørsmål rundt temaet dickpics. Spørsmålene ble utarbeidet ut ifra informasjonen jeg fikk fra dybdeintervjuet. Spørreskjemaet ble utelukkende brukt for å samle inn mer informasjon og innhenting av empirisk data. Spørreundersøkelsen kan leses i sin helhet i kapittelet 5. «...handlingene er åpne for mange tolkninger, og at det av og til er avklarende å snakke med

folk om hvorfor de handler som de gjør» (Repstad, 2014: 78). Spørreskjemaet har gitt meg ny innsikt og er avgjørende i svaret på problemstillingen min.

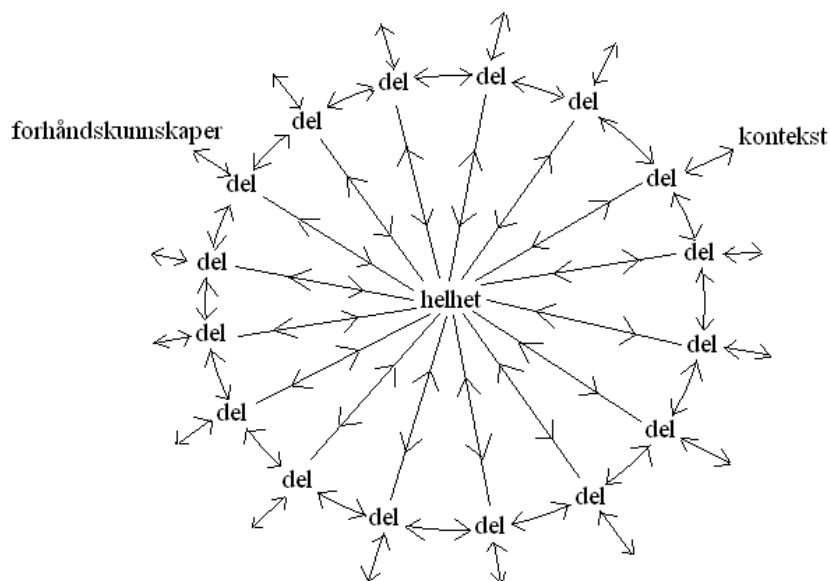
2.4 HERMENEUTIKK

Hermeneutikk blir gjerne omtalt som tolkningsvitenskap eller tolkningskunst (Wheeler, 2005: 66), og forståelse er et kjernebegrep. Hva denne forståelsen innebærer er forskjellig for de forskjellige teoretikerne og filosofene innen hermeneutikken. Det kan forstås som et metodisk prinsipp, eller det kan ses som et grunnleggende «...characteristic of the being of human life itself» (Gadamer, 2003: 259). Hermeneutikken som metode er basert på fortolkning av menneskelige handlinger og uttrykk. Utgangspunktet var tolkning av bibelske og antikke tekster, men tekstbegrepet har blitt utviklet til å inkludere både litterære tekster og estetiske objekter. I min oppgave fortolker jeg både bildene jeg har fått tilsendt og empirien jeg har skapt.

...understanding calls for living...oneself into the situation of the acting...person. With the help of imagination one tries to put oneself in the agent's...place, in order to understand the meaning of the act...more clearly. The idea is that in the last instance the mind of one individual – especially its more creative, non-rule-bound aspects – is not accessible to the reason of another individual, trying to analyze it from the outside; only intuition can fully assimilate the mental universe of another human being. In so far as this empathy is complemented by the interpreter's broader or at least different stock of knowledge, it is even possible – and this constitutes one of the main theses of hermeneutics – for interpreters to understand agents better than the agents understand themselves. (Alvesson og Sköldberg, 2009: 93)

Ved å bruke hermeneutikken som forskningsmetode kan jeg forstå et relasjonelt aspekt, utover at jeg forsøker å forstå andre menneskers uttrykk. Hans-Georg Gadamer sitt begrep om forståelse er ikke bare knyttet til at en person forstår noe, men også at en person kommer frem til en forståelse av noe sammen med en annen person. «Conversation is a process of coming to an understanding» (Gadamer, 2003: 385). «Man kan dermed si at forståelsesprosessen blir som en samtale der forskerens forståelse av en tekst forhandles frem i en aktiv dialog

med andre» (Johansson, 2016). I min masteroppgave er dette en dialog mellom meg og mennene som sender dickpics gjennom intervju og spørreskjema. Gadamer snakker også om at alle mennesker bringer sin forståelseshorisont med inn i enhver forståelsesprosess. «Forståelseshorisont består av absolutt alle de holdninger og oppfatninger man har, både bevisste og ubevisste. Forståelseshorizonten påvirker den enkeltes forståelse av for eksempel et teaterstykke, hver og en vil alltid forstå stykket i lys av sin egen forståelseshorisont» (Tønnessen, 2017). For å kunne tolke et fenomen må man ha en slags forforståelse. Denne fortolkningen har gjerne en sirkelbevegelse. Man beveger seg mellom å forstå helheten eller forstå bruddstykker av den. Gadamer sier at ved å forstå hvordan andre menneskers handlinger er, tar vi i bruk vår egen forståelse av hvordan verden er og hvordan vi selv er. Den hermeneutiske sirkel viser altså at for å kunne forstå disse bildene jeg får må jeg i fortolkningen av enkelheten gå ut fra min «forhåndsforståelse» av helheten. Denne forståelsen virker tilbake på helheten og går i en sirkel. Jo mer man jobber med fenomenet jo større forståelse får man av det (Collin og Kjøppe 1995 s.17).⁷

Ved å jobbe hermeneutisk gjennom å forske med kunsten har jeg benyttet helhet-del sirkelen. Da har jeg sett på helheten av mitt eget kunstverket i lys av delene av empiri og bilder jeg har

⁷ Deler av avsnittet er hentet fra min eksamen i KF-402

⁸ Helhet-del sirkelen

hatt tilgjengelig. Hver av disse enkelte delene har jeg så sett i lys av både de andre delene, men også av helheten av alle delene kombinert.

Jeg har også benyttet meg av spørsmål-svar sirkelen. Dette gjorde jeg spesielt i utarbeidingen av spørsmålene til spørreundersøkelsen, men også da jeg jobbet med hvordan kunstverket skulle ta form. Jeg nærmet meg materialet jeg hadde med spørsmål som jeg opplevde at materialet ikke besvarte grundig nok. Etter dette stilte jeg nye og reviderte spørsmål til materialet som igjen ledet til nye svar.

3. TEORI

Med det tematiske utgangspunktet dickpics som jeg beskrev i innledningen, vil jeg nå i teori kapitlet komme nærmere inn på sentrale begreper jeg senere bruker for å svare på problemstillingen og i analyse av empirien. Jeg introduserer også disse begrepene for å gi leser ett innblikk i hvordan jeg definerer dem slik at vi har samme forståelse av hvordan de brukes igjennom oppgaven. I tillegg vil jeg gå igjennom definisjonen av begrepene maskulin og feminin, gatekeeping og diskutere hvordan kunst, kjønn og estetikk henger sammen.

3.1 DEFINERING AV BEGREPER

3.1.1 GEOSOSIALE DATINGPLATTFORMER

Det å komme i kontakt med andre mennesker ved hjelp av medier er ikke noe nytt. Gjennom tidene har det blitt tatt i bruk forskjellige medier for å finne seg den rette og de første kontaktannonsene sto på trykk allerede på 1700-tallet (Dvergsdal, 2017). Geososiale datingplattformer er nettbaserte tjenester som legger til rette for at brukeren skal lage en profil og komme i kontakt med andre single innenfor en satt geografisk radius (Braun-Harvey og Vigorito, 2015). Datamaskinen har vært brukt til dating en god stund. I 1965 laget studenter ved Harvard University en populær tjeneste ved navnet Operation Match. Dette var basert på et dataprogram som registrerte opplysninger ved hjelp av ett hullkort system for å finne best mulig partner. I dag har det hele blitt mye lettere ved hjelp av apper på mobilen. Datingtjenestene som før var nettside baserte har nå også fått en app hvor man kan møte andre likesinnede.

3.1.2 OPPSETT

Plattformene krever at bruker registrerer opplysninger om seg selv slik at de på forskjellig måte kan matche de til andre brukere. Denne informasjonen er blant annet kjønn, alder og geolokasjon.⁹ De vil i tillegg at man skal laste opp bilder og en liten tekst av seg selv.

---

⁹ Geolokasjon er å lokalisere (noe eller noen) ved å bruke nettverkssignal

Noen plattformer prøver å generere anbefalinger og rangeringer basert på informasjon du gir dem, gjerne i form av spørsmål bruker har svart på. Nøyaktig hvordan denne anbefalingen foregår blir gjerne hemlighetsstemplet av plattformen, men man kan tenke seg at plattformen benytter seg av algoritmer. Etterhvert som mengden informasjon du gir øker vil det også være mulig å generere anbefalinger basert på erfaringer fra hva du tidligere har funnet interessant. Når en bruker er ferdig med profilen sin får de tilgang til andre profiler. Bruker tar da stilling til om han vil like eller ikke like en profil. Hvis begge brukerne liker hverandres profiler får man det som kalles en «match». Jeg vil nå utdype hva å få en «match» medfører. Når denne matchen oppstår kan man ta kontakt med hverandre via ett chatterom som kun er åpent mellom brukerne (Dvergsdal, 2017). Noen av appene lar kun brukere sende tekst via disse chatrommene, mens i andre apper har man også mulighet til å dele bilder. Badoo¹⁰ lar brukere sende bildene sine på en tilnærmet lik måte som Snapchat,¹¹ man kan regulere hvor mange sekunder bruker skal ha tilgang til bildematerialet. Men i motsetning til Snapchat gir ikke Badoo beskjed om den andre brukeren tar skjermdump av bildematerialet før tiden er omme.

3.1.3 RISIKO

Å opprette kontakt via offentlige medier og tjenester vil alltid være forbundet med en viss risiko. Det er naturlig at brukere av slike plattformer vil fremstille seg selv i best mulig lys. De registrerer gjerne unøyaktigheter og feilinformasjon, både bevisst og ubevisst. Det er ett kjent problem at bildene på profilen til bruker ikke alltid viser sannheten. Ved hjelp av bilderedigeringsprogrammer og filter kan bruker fremstille seg selv slik han vil. «Bildebehandling utføres for å tilpasse et digitalt bilde til et bestemt bruksformål, eller til arkivering og generell bruk. Med den rette programvaren kan man endre farger og kontraster, legge inn nye eller fjerne eksisterende elementer, og lage helt nye bilder ved å montere sammen elementer tatt fra ulike bilder» (Pihl, 2017).

Datingplattformer har dessverre også vært forbundet med svindel. Mennesker med uærlige hensikter kan prøve å lure deg for penger eller prøve å stjele identiteten din. Det er derfor viktig å tenke over hvilke opplysninger man deler.

---

¹⁰ Badoo er en datingapplikasjon

¹¹ Snapchat er en mobilapplikasjon for deling av foto og video

3.1.4 PÅVIRKNING

Vi blir daglig påvirket i en eller annen grad, selv om vi ikke alltid tenker over at det skjer. Det å tro at man ikke blir påvirket av reklame, andre mennesker, sosiale medier eller samfunnet, er å tenke naivt. Nesten all menneskelig kontakt vi har i løpet av en dag har en form for påvirkning på oss. Vi blir påvirket gjennom blikk, kroppsspråk og toneleie. Vi blir ikke bare påvirket muntlig, men i aller høyeste grad skriftlig også. I dagens samfunn blir man ofte oppfattet som sur hvis man skriver en melding uten emojis¹².

Findings indicated that the use of emoticons would make someone perceived as being more extroverted and more agreeable. They also found that female participants perceived higher emotional stability when emoticon was present while male participants perceived chat partners as being less extroverted when no emoticon was present. The use of positive emoticons also made someone being perceived as more agreeable, more open, and more conscientious (Wibowo et al., 2017)

Dersom vi ikke ble påvirket ville det skapt ett vakuum hvor vi stod helt stille. Vi ville ikke kunne lære noe nytt eller utvikle oss, så påvirkning er essensielt menneskelig. Vi blir til i samspill med andre. «Dette prinsippet sier at vi avgjør hva som er riktig, gjennom å finne ut hva andre mennesker synes er riktig. Prinsippet er spesielt gyldig når vi bedømmer hva som er riktig oppførsel» (Cialdini, 2003).

3.1.5 SEKSUALITET

I dagens samfunn er hore og homo noen av de mest brukte skjellsordene blant ungdom. Vi sitter på enorme kunnskaper om hva som påvirker vår helse både fysisk og psykisk. Slike skjellsord er en måte hvor ord kan «skrive» seg inn i kroppen vår og påvirke vår livskvalitet. Langtidsstudier har vist at slike innskrivinger kan sitte i kroppen vår over lengre perioder og ofte også i årevis. Hvordan disse innskrivingene påvirker oss avhenger av flere omstendigheter, men hvordan vi snakker om seksualitet og ordene som blir brukt rundt seksualitet kan bety forskjellen på ett dårlig/godt seksualliv og en dårlig/god livskvalitet generelt.

---

¹² Emoji eller smilefjes er illustrasjoner som blir benyttet til å uttrykke følelser.

I ett foredrag jeg var på fortalte Kjersti Helgeland om 10 ulike punkter som spiller inn på menneskers seksualitet.¹³ Nedenfor vil jeg si litt om de jeg mener er aktuelle når vi tenker på hvorfor mennene har så stort eksponeringsbehov og sender dickpics som det skulle vært kjærlighetsbrev slik de skrev før i tiden. Jeg vil også si noe om seksuell trakassering, siden mye av debatten i ytringene og kommentarfeltene har påstått at å sende dickpic er nettopp dette. «Når man opplever at erigerte penis nummer 200 tikker inn i innboksen uten at man har bedt om det, oppleves det derfor i beste fall som latterlig, i verste fall som et overgrep» (Wikander, 2017).

SEKSUELL TRAKASSERING

Seksuell trakassering defineres som regel som uønsket seksuell oppmerksomhet som oppleves som krenkende og plagsom for den som rammes. Det er vanlig å skille mellom fysisk, verbal og ikke-verbal trakassering. Verbal trakassering kan skje via for eksempel seksuelle hentydninger og forslag eller kommentarer om kropp, utseende eller privatliv. Ikke-verbal trakassering dreier seg for eksempel om nærgående blikk, kroppsbevegelser, visning av seksuelle bilder, blotting og liknende. Fysisk trakassering omfatter alt fra uønsket berøring, klemming og kyssing til overgrep som voldtekt og voldtektsforsøk. Seksuell trakassering forekommer også i utstrakt grad på nettet, på sosiale medier, e-post eller tekst- og/eller bildemeldinger (Øistad, 2017)

I Likestillingsloven § 13: Forbud mot trakassering står det:

Med trakassering menes handlinger, unnlatelser eller ytringer som har som formål eller virkning å være krenkende, skremmende, fiendtlige, nedverdiggende eller ydmykende.

Med seksuell trakassering menes enhver form for uønsket seksuell oppmerksomhet som har som formål eller virkning å være krenkende, skremmende, fiendtlig, nedverdiggende, ydmykende eller plagsom (Trakassere, 2018: § 13)

Som vi leste overfor er å bli kalt hore og homo seksuell trakassering. Denne type trakassering kan kun defineres av dem som opplever det, den som mottar det. Det er deres sannhet og man

---

¹³ Foredraget var den 12.04.2018 i forbindelse med den kulturelle skolesekken, hvor hun skal reise rundt på videregående skoler med foredraget «Din seksualitet – en privatsak? En reise i seksualitetens kulturhistorie»

kommer derfor ingen vei ved å si «Jeg bare kodd da. Jeg mente det jo ikke sånn.» Heldigvis har vi lovverk i Norge som er både for barn, ungdom og voksne. Det er forbudt og drive med seksuell trakassering og ingen skal måtte oppleve dette. Vi vet jo at dette dessverre ikke er sannheten, og mer og mer kommer opp i dagens lys, med opprop som #MeToo.

Man kan fort tenke at mennene som sender meg dickpics gjør dette som en del av seksuell trakassering, men etter spørreundersøkelsen som kommer senere i oppgaven vil du se at det ikke nødvendigvis blir sett på som seksuell trakassering fra mennenes side.

MEDIA

Media er med på å fremme at kvinner er passive objekter for mannens nytelse, mens mannen er den handlende aktøren. Denne type kjønnsstereotopi bygger opp under klisjeene om at kvinner er underdanige og menn er dominerende. Hvilken påvirkning har media hatt på kjønn og seksualitet? Vi har de siste årene helt endret mellomrommet mellom private og offentlige temaer og kommunikasjonsmåter. Folk blottlegger livene sine ved bruk av blogg, YouTube og Facebook. Dette gjør at privatlivet ikke lengre er privat og det offentlige rom ikke lengre er offentlig i tradisjonell forstand. Med dette har de intime sonene blitt visket mer ut. Wencke Mühleisen forklarer at mediene lager en medieseksualisering hvor de er med på å viske ut våre intimsoner. Programmer som har vært med på å gjøre nettopp dette er *Trekant* som ble sendt på vår «lisensfinansierte fjernsynskanalen NRK høsten 2011. I denne episoden opptrådte en kvinne med kamera rettet mot underliv og ansikt. Hun masturberte foran kamera til hun fikk orgasme» (Ambjörnsson, 2014: 153). Også gjennom reality programmer som *Paradise Hotell* som fokuserer på sex og kropp. Gutter har blitt en del av generasjon ereksjon. Det forventes at de skal prestere og være klar for sex til enhver tid og i alle situasjoner.

En effekt ved forflytningen av senmodernitetens skiller mellom det lavkulturelle og det høykulturelle kan være at man tillater nye temaer og nye grupper som tidligere ikke hadde kontroll over offentligheten til nå å få innflytelse over mainstream iscenesettelser. Dette gjør at biter av pornografien glir inn i massekulturen.

Når reality programmene viser meget intime sex scener som oppleves veldig privat, er det noe i oss som blir urolige. Dette kan være fordi det ikke hører hjemme i denne konteksten, men heller bak lukkede dører. Dette ubehaget over seksualisering i det offentlige rom er knyttet til

en uro over at et tidligere intimt og privat tema har fått så stor oppmerksomhet i mediene. "Ettersom pornografien tradisjonelt sett er illegitim, lovregulert og lavkulturell, smitter disse negative assosiasjonene over på oppfatningene av hva seksualitetens store plass i mediene betyr eller fører til. Åpner seksualiseringen i mediene også for pornografien?" (Lorentzen og Mühleisen, 2006: 270).

PORNO

Å definere pornografi kan være ett kompleks område. Jeg definerer porno som «explicit representation of sexual activity in literature, films, etc., intended to stimulate erotic rather than aesthetic or emotional feelings» (Schauer, 2005: 43). Aldri før har nordmenn brukt pornografi mer enn de gjør nå. De fleste menn innrømmer at de har sett på porno, og for mange av dem er dette deres første møte med sex og kvinner. Økningen av porno tittingen er den lette tilgjengeligheten. Tidligere var dette en kompleks prosess hvor man først måtte sjekke om man hadde penger til å skaffe pornografien. Så måtte man finne ett utsalgssted. Man måtte videre passe på når på døgnet man gikk slik at man ikke traff naboen. Igjen kunne man ikke bruke for lang tid på å velge hva man ville ha i tilfelle naboen skulle dukke opp. Ved denne prosessen måtte mennene ta flere bevisste valg om dette var noe de virkelig ville. I dag tar det tre sekunder å finne seg en videosnutt inne på en av hundretalls med pornografiske nettsteder. Pornografien lærer oss at kvinner nærmest kommer ved synet av mannens penis. Kvinnen blir objektivert. De fleste som konsumerer pornografi vet lite om hvor langt fra virkeligheten disse filmene er. Skuespillerne sminker seg, bruker viagra, har masse glidemiddel, fake sperm og for ikke glemme fake orgasmer. Disse videoene er langt fra virkeligheten.

3.2 MASKULINT OG FEMININT

I min master jobber jeg med et veldig maskulint billedmateriale. Hvis man på noen som helst måte skal illustrere enn mann er det mange som umiddelbart tenker at penis er det beste symbolet på nettopp dette. Man kan fort tenke at bildene jeg har fått har blitt sendt som en aggressiv og dominerende handling. Jeg har gjennom å forske med kunsten jobbet med

hvordan jeg kan få dette maskuline billedmateriale til å endre uttrykk, fra å være noe maskulint til å få ett mer feminint uttrykk. Men hva er maskulint og feminint?

«Are you male or female? Are you a man or a woman? Are you masculine or feminine?» (Bem, 1974). Dette er tre veldig like spørsmål, som likevel kan ha ganske forskjellige svar. Det første vil for mange virke ganske enkelt, det er rent biologisk tilknyttet og handler om hvilke kromosomer, hormoner og om man er født med vagina eller penis. De fleste vil heller ikke ha noe problem med å svare på spørsmål nummer to. Allerede fra 4 års alderen er mange veldig sikker på om de definerer seg selv som gutt eller jente. Det tredje spørsmålet er vanskeligere å svare på, for hva er det man definerer som mannlighet og kvinnelighet, eller maskulin og feminin?

Om du tenker på personer du kjenner er jeg sikker på du klarer å finne menn som har feminine trekk og kvinner med maskuline trekk. Men hva gjør ett trekk mer feminint eller maskulint enn andre trekk? Disse kategoriene eller trekkene er ikke ment for å dømme, de bare definerer variasjoner innen mennesker. Før 1970 tallet var det en forståelse om at maskulin og feminin var på hver sin side av skalaen. Derfor ville menn eller kvinner være mer på den ene siden enn på den andre siden.

Furthermore, researchers and clinicians presumed that psychological adjustment was, in part, related to how well a person «fit» into one gender category or the other, based on their biological sex. In other words, the thinking was that for optimal psychological health, men should be as masculine as possible and woman should be as feminine as possible (Bem, 1974)

Sandra Bem er kjent for blant annet å lage en metode hvor man målte mannlighet og kvinnelighet. Hun hadde også ett nøytralt eller androgynt alternativ i dette skjemaet. Bem skriver i sin artikkel at for å best lykkes i livet bør en person besitte begge sider av skalaen altså ha både feminine og maskuline trekk.

TABLE 1
ITEMS ON THE MASCULINITY, FEMININITY, AND SOCIAL DESIRABILITY SCALES OF THE BSRI

Masculine items	Feminine items	Neutral items
49. Acts as a leader	11. Affectionate	51. Adaptable
46. Aggressive	5. Cheerful	36. Conceited
58. Ambitious	50. Childlike	9. Conscientious
22. Analytical	32. Compassionate	60. Conventional
13. Assertive	53. Does not use harsh language	45. Friendly
10. Athletic	35. Eager to soothe hurt feelings	15. Happy
55. Competitive	20. Feminine	3. Helpful
4. Defends own beliefs	14. Flatterable	48. Inefficient
37. Dominant	59. Gentle	24. Jealous
19. Forceful	47. Gullible	39. Likable
25. Has leadership abilities	56. Loves children	6. Moody
7. Independent	17. Loyal	21. Reliable
52. Individualistic	26. Sensitive to the needs of others	30. Secretive
31. Makes decisions easily	8. Shy	33. Sincere
40. Masculine	38. Soft spoken	42. Solemn
1. Self-reliant	23. Sympathetic	57. Tactful
34. Self-sufficient	44. Tender	12. Theatrical
16. Strong personality	29. Understanding	27. Truthful
43. Willing to take a stand	41. Warm	18. Unpredictable
28. Willing to take risks	2. Yielding	54. Unsystematic

Note. The number preceding each item reflects the position of each adjective as it actually appears on the Inventory.

Stereotype oppfatninger av kjønnene innebærer at menn ofte framstilles som jeg- sentrerte, med liten evne til empati, at de er selvmedlidende, aggressive og voldelige, mens kvinnene er tålmodige, tilpasningsdyktige, myke, villige til å underordne seg, ettertenksomme og meningssøkende (Heinze, 2012: 234). Dette kan vi også lese utfra Bem sin tabell ovenfor.

3.3 GATEKEEPING - PORTVOKTER

Både menn og kvinner forventer at dating og det å sjekke opp en person skal følge visse uskrevne regler. Innen dating er kjønnsrollene fortsatt veldig konservative. Jeg hører stadig venninner som har vært på date si «Også måtte jeg betale selv», som om dette er en negativ ting. Det ligger altså en forståelse om at mannen skal betale for måltidet, mannen er den med pengene og med best økonomi. Kvinnen skal ikke fremstå for pågående og det ligger også her en forventning blant mine venninner om at det er mannen som skal sende første melding dagen etter de har vært på date. Det er viktig at kvinnen ikke virker for interessert for da er hun desperat.

Ved første blick kan det altså se ut som det er mannen som er den aktive og som skal lede an, men i virkeligheten er det kvinnen som velger hvem hun slipper inn. Det er kvinnen som signaliserer at hun er mottagelig for å la seg kurtisere, dette gjør hun gjerne gjennom flørt. Hun smiler, ler, holder blick, drar fingrene lett gjennom håret, leker med smykke som ligger i utringingen og biter seg lett i underleppen. Mannen gjør så sitt forsøk vel vitende om at det er kvinnen som er gatekeeperen. Det er hun som er portvokteren.

Både menn og kvinner besitter en seksualdrift og det kan i mange tilfeller virke som denne er sterke fremtredende hos menn enn kvinner. Dette gjør sex til en begrenset gode som kvinnen sitter på og som hun regulerer tilgangen til. Hun er portvokteren til sin vagina. Kvinnen besitter altså en «jeg har noe du ønsker» type makt, som hun kanskje ikke alltid er klar over. Esben Esther Pirelli Benestad skriver i sin artikkel «#MeToo: Vi er alle medansvarlige» at «Dette utfordrer heteroseksuelle gutter til å bli port-åpnere» (Benestad, 2018). Men hva skal de åpne porten med?

Kvinner og menn er veldig forskjellige når det kommer til behov og kultur. Det kvinner ønsker og trenger er ikke alltid det mannen har det samme behovet for. Om mannen ønsker å åpne porten må han altså knekke koden av hva som er riktig nøkkel. Siden kvinner og menn er så forskjellige vil ikke alltid denne løsningen være logisk. Det er også blitt vanskeligere å kurtisere etter at datingapps har blitt introdusert. Ved å ha så mange alternativer kommer «Gresset er alltid grønnere på den andre siden» prinsippet inn og det kan i større grad handle om å ha sex med en kvinne for så å fortsette letingen. Dette er noe jeg selv har erfart ved at menn gjerne var veldig direkte i kontakten på appene.

DU MATCHET MED

DEN 09.06.2017

Heeei :D

E du ute etter kuk eller ekte kjærlighet?

3.4 GHOSTING

Ghosting er sagt å være den nye folkesykdommen. Det går ut på å plutselig slutte all kommunikasjon med noen du snakker med eller har vært på date med, men som du ikke ønsker å snakke/date lengre. Du slutter all kommunikasjon i håp om at den du ghoster bare skal «ta hintet» og skjønne at du ikke lengre er interessert, i stede for å bare fortelle dette til vedkommende. Ghosting fremtrer hos alle kjønn og er nært knyttet til modenhet og kommunikasjonsevne. Det er rett og slett dårlig folkeskikk å ghoste noen. Datingappene gjør

det også veldig lett å avvise, blokkere og fjerne brukere for så å gå videre til det «neste beste». Jeg har selv opplevd å ha hatt, hva jeg opplevde som en god samtale med noen over en to ukers periode for så bare å ha blitt slettet eller å bli ignorert totalt.

Mange prøver å rettferdige ghosting ved å si at dette er en måte hvor de slipper å såre følelsene til den de ikke lenger vil snakke med. Sannheten er at det er bedre å høre at noen ikke er interessert lengre enn å bli ignorert totalt. «- Når noen bare forsvinner så kan du bli sittende igjen med mange spørsmål – er han syk, vil han ikke mer, har det skjedd noe? Du kan bli sittende fast i en kvern av tanker om hva som skjedde» (Solberg, 2018).

Siden ghosting har blitt så vanlig, har det gått opp for mange hvor kort vindu de har for å imponere eller bli lagt merke til av motparten. Det er derfor viktig at man skiller seg litt ut å sender noe som er unikt ved seg selv.

3.5 KUNST, KJØNN OG ESTETIKK

«Estetikk er et begrep med vide betydninger; det har med skjønnhet, sanselighet, kunst og form å gjøre og brukes om alt fra kunstfilosofi, teori om kunst og formspråk i kunsten til skjønnhetspleie og kosmetisk kirurgi» (Rønning, 2012). I dag blir estetikk gjerne koblet sammen med kjønn innenfor skjønnhetspleie og kosmetisk kirurgi og mindre knyttet til teorier om kunst. Det er allikevel ingen tvil om at det finnes en tett sammenheng mellom kunst og kjønn. «Kjønn bidrar, og har bidratt, til å skape betydning i kunst og estetikk, og kunst (litteratur, film, billedkunst og musikk) er produktiv i vår forståelse av kjønn, og ikke minst for endringer i kjønnsforståelsen» (Rønning, 2012). Kjønnforskere innenfor de estetiske fagene har analysert enkeltverk, sjangre og epoker med tanke på kjønn, det har blitt diskutert og fortolket mekanismer i kunstinstitusjonen som har medvirket til at kvinner har blitt utestengt. «Også spørsmål om det finnes en særegen kvinnelig estetikk har vært reist, med ulike og alltid omstridte svar» (Rønning, 2012).

Fra midten av 1700-tallet og utover ble det mye delaktighet til utformingen av estetikk som en del av filosofi om kunsten. Estetikk er tradisjonelt sett «det området av filosofien som undersøker grunnlaget og lovene for det skjønne i kunsten og naturen» (Tjønneland, 2018). Det ble etablert som filosofisk gren av den tyske filosofen Alexander Gottlieb Baumgarten i verket «Aesthetica» (1750-1758). Immanuel Kant «ble den første moderne filosof som gjorde estetikken til en integrert del av et filosofisk system» (Tjønneland, 2018). I «Kritikk av

dømmekraften» (1790) skriver Kant om det skjønne og det sublime, som om det er egenskaper ved en gjenstand. En av de sentrale tenkerne rundt begrepene var Edmund Burke som i «A philosophical Enquiry into the Origin of Our Ideas of the Sublime and the Beautiful» (1757) ser på følelsene som kommer til syne av skjønne og sublime gjenstander.

Her knyttes det skjønne eksplisitt til det kvinnelige og kvinnekroppen: skjønnheten finnes i det som er lite og avgrenset, i runde og glatte former, og den gir glede og innbyr til kjærlighet. Det sublime derimot dreier seg om store objekter, forrevne og svimlende, som vekker frykt, men også lettelse når spenningen slipper. Burke knyttet det sublime til det faderlige og til autoritet (Rønning, 2012)

Individets oppfatning av det skjønne og det sublime handler om mannens forhold til kvinnen og forholdet til seg selv. Vi kan også hos Kant lese koplingen mellom skjønn-kvinne og sublim-mann. «Kunnskapsproduksjonen og refleksjonen over hva estetikk er, ble utviklet parallelt med en innsnevring av kunstbegrepet, fra et romslig skapelses- og kunnskapsbegrep (fra det greske *techne*) til «de skjønne kunster», en avgrensingsprosess som blant annet skilte kunsthåndverk fra kunsten» (Rønning, 2012). Med denne avgrensningen ble bare kunstverk som var løsrevet fra sin praktiske sammenheng regnet med i det nye kunstbegrepet. Dette resulterte i at mye kreativ praksis røk ut av kategorien. Hverken skipsbygging eller huslige sysler som søm og brodering falt innenfor den nye kunstkategorien, uansett hvor vakre gjenstander det resulterte i. Det sublime hadde fortsatt sin plass innenfor kunstvitenskapen, mens det skjønne nå ble knyttet til massekultur, reklame og kitch.

Kunsthistorikeren Rune Gade skriver om hva det betyr å definere kunst ut i fra kjønn. Gade sier det er vanskelig å definere om kunst er feminint eller maskulint ladet.

Hva røber disse tekster [der i tidens løp er skrevet om kunst inden for kunsthistorien, kunstkritikken og æstetikhistorien] om forfatternes implisitte antagelser om kjønn? Kan man påvise en præferanse for maskuline værdier? Er vores aktuelle forestillinger om det gode værk og den tidløse kvalitet påvirket af en skjult maskulinitet? Problemet med maskulinitet er ikke, at den ønsker at fremme mandlige værdier, men at den i modsætning til feminismen, der åbenlyst kæmper for kvindelige værdiers fremme, ikke gør dette til sin eksplisitte dagsorden. Tværtimod insisterer den på at handle på

menneskehedens vegne, snarere end på det maskuline køns og dermed naturaliserer [sic] sit kønsideologiske indhold (Gade, 2005: 29)

Han forklarer at det finnes flere hensyn å ta for å definere om kunst er feminint eller maskulint ladet. Man må se på verket i seg selv, kunstneren, fremstillingsprosessen, sosiale vilkår, oppfatning og verkets egen rolle. Han mener vi heller ikke må glemme at det har vært en forskjell på de strukturelle vilkårene til mannen og kvinnen som har skapt kunsten og at de har forskjellige erfaringer de former kunsten ut i fra. Det har vært en oppfatning at kvinner har satt mest fokus på kvinnelige erfaringer, mens menn har hatt et mer universalt og kjønnsnøytralt uttrykk. Vi må ikke glemme at vi som betraktere har forskjellig kjønn og forskjellige erfaringsgrunnlag på bakgrunn av kjønn. Det blir likevel feil og sette ett likhetstegn mellom biologisk kjønn og kunstnerisk uttrykk. Gade skriver at kriteriene for «det gode kunstverk» gjennom århundrer har vært definert av menn og setter spørsmålstegn ved hvordan de estetiske verdiene kan være kjønnsnøytrale. Han sier videre «Vil der ikke allerede i fordringerne til «det gode kunstværk» ligge nogle forventninger, som privilegerer mænd, når det er mænd der gennem århundreder har formuleret kriterierne for æstetisk værdi?» (Gade, 2005: 28).

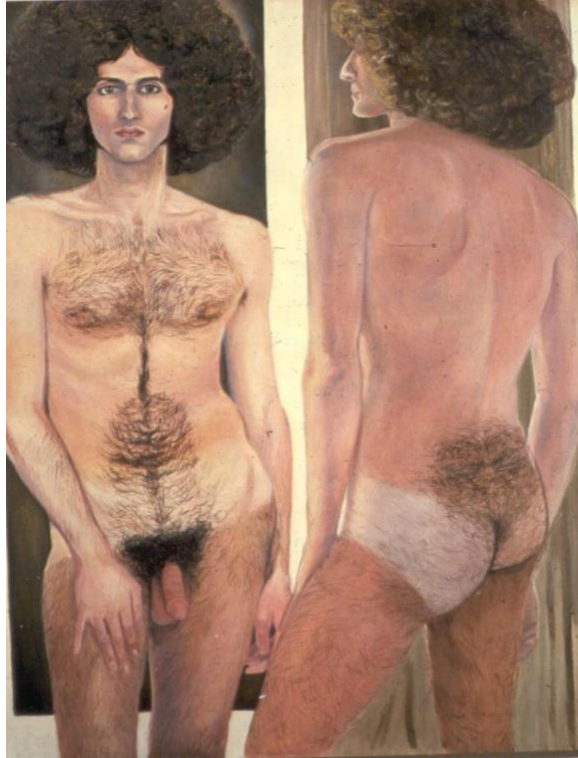
Kunsthistoriker Linda Nochlin stiller spørsmålet «Hvorfor har det ikke vært noen store kvinnelige kunstnere?» i sitt essay fra 1971 (Nochlin og Wichstrøm, 2002). På denne tiden var det stor oppslutning rundt kvinnebevegelsen og en stor trang til å kjenne kvinners fortid, kunst og kultur. Nochlin kritiserer hvordan kunstinstitusjonene og samfunnet forholder seg til kjønn og hvordan de eksisterende normene innen kunsthistorien har blitt godtatt. Hun poengterer at det er den vestlige hvite mannen som har bestemt hva som er «det gode kunstverk» og blir dermed oppfattet som «den sanne synsvinkel». Årsaken til mangelen på kvinnelige kunstnere ligger i institusjonen og ikke individet. Uten tilgang på utdanning var det vanskelig for samfunnet å få frem store kvinnelige kunstnere. Når kvinnene fikk muligheter til å jobbe med kunst, var fremdeles systemet laget av menn for menn. Kvinnene måtte derfor tilpasse seg systemene som fantes. Innen kunstutdanningen var det likevel forskjeller. Kvinnene ble blant annet nektet aktegning som var en sentral del av kunstutdannelsen. Nakenmodeller var forbeholdt de mannlige kunstnerne. Etterhvert som kvinner fikk tillatelse måtte modellene være noe tildekket. Det var vanlig at kvinner stod aktmodell for de mannlige kunstnerne, mens kvinner ikke fikk muligheten til å studere en annen kvinne eller mann som ett objekt.

Laura Mulvey skriver i sin artikkel «Visual pleasure and narrative cinema» hvordan kvinner blir fremstilt gjennom filmverden. Hun bruker Sigmund Freud sin psykoanalyse som verktøy for å understreke det mannlige blikket og hvordan kvinnen blir fremstilt som passiv. Mulvey forklarer at kinofilmer har tre typer blikk. Disse er kameraets, karakterenes og tilskuernes blikk. Hun forklarer hvordan filmskaperen veldig ofte lager filmer hvor den mannlige hovedrollen har den aktive rollen, mens kvinner får den passive birollen. Hun blir ett objekt for «the male gaze».

In a world ordered by sexual imbalance, pleasure in looking has been split between active/male and passive/female. The determining male gaze projects its phantasy on to the female figure which is styled accordingly. In their traditional exhibitionist role women are simultaneously looked at and displayed, with their appearance coded for strong visual and erotic impact so that they can be said to connote to-be-looked-at-ness (Mulvey, 1989)

Kvinnen blir plassert inn i en tradisjonell rolle hvor hun blir sett på og vist frem. Måten hun blir fremstilt er av sterk erotisk og visuell «to-be-looked-at-ness», og denne fremvisningen gjør kvinnen til ett objekt. Hun blir ett objekt for karakterene i historien og for tilskueren som ser på filmen. Ved å gjøre dette tvinger filmskaperen publikum til å identifisere seg med mannen og å seksuelt ønske kvinnen. Dette «blikket» kontrollerer publikum til å identifisere kvinnen som ett passiv objekt som kun er der for nytelse, mens mannen er den som får historien til å fortsette i følge Mulvey.

En av kvinnene som har jobbet med å endre blikket til tilskueren er Sylvia Sleigh. Hun portretterer mannen slik kvinnen har blitt portrettert, idyllisert og estetisert for mannens blikk.

(Double Image: Paul Rosano [Bilde], 1974)

Her viser Sleight hvordan mannlige modeller blir underkastet samme kunsthistoriske form som kvinnekroppen gjennom århundrer har blitt utsatt for. Dette kunstverket fikk i 1975 stor kritikk da det ble utstilt på Bronx Museum of the Arts under utstillingen «The Year of the Woman». Denne utstillingen var fylt av kunst laget av kvinner. Sleight sin kommentar på kritikken var «I wonder if the judge would object to a female nude? I don't see why male genitals are more sacred than female» (Mendelsohn, 2018). Hun brukte agency i kunsten din. Agency er «the ability of individual women to exert power over their lived circumstances» (Berman, 2018). Sleight ser på mannenekroppen på den måten hun vil og ikke slik man tradisjonelt hadde sett på den. Hun endre blikket til beskueren. Agency handler om at kvinnen skal ta tilbake sitt eget handlingsrom, i den grad mannen har plassert kvinnen i ett spesielt blikk, der kvinnen er den passive og den man skal begjære. Sleight tok tilbake dette handlingsrommet ved å snu på rollene, slik at mannen ble den som skulle begjæres i samme posisjon som kvinnene hadde blitt malt i årevis.

4. EMPIRI

Jeg ble i min masteroppgave nysgjerrig på hva som fikk mennene til å sende dickpics og fikk derfor Esben Esther Pirelli Benestad til å finne en informant. Jeg ville det skulle være helt anonymt og formet derfor 12 spørsmål jeg sendte til Esben Esther som hen videresendte informanten. Videre igjen fikk jeg svarene fra hen og kunne begynne å kode og analysere. Etter å ha lest igjennom svarene kom jeg frem til at jeg ville ha ett bredere område å analysere. Jeg gjorde en vurdering og fant det mest hensiktsmessig å lage en spørreundersøkelse.¹⁴

Denne spørreundersøkelsen kunne besvares elektronisk, først og fremst fordi det ble tidsbesparende og fordi deltakeren da kunne holde seg helt anonyme. Det finnes mange gode løsninger for å utarbeide slike spørreundersøkelser, og jeg laget det elektronisk hos SurveyMonkey.com. Undersøkelsen jeg utarbeidet består av 10 spørsmål totalt, hvor 9 av dem hadde ferdig utarbeidede svaralternativer og 1 hadde åpent svaralternativ der deltakeren selv måtte komme med en utfyllende kommentar. Av de 9 som hadde ferdige svaralternativer fantes det 2 spørsmål hvor mennene kunne komme med tilleggsinformasjon.

Videre i utarbeidelsen av skjemat hadde jeg dybdeintervjuet i tankene. Det var viktig for meg å tenke på hvordan det opplevdes for deltakerne og svare på spørsmålene, at jeg ikke ble for direkte og at det følte ubehagelig. Det var derfor riktig å lage 10 spørsmål slik at det ikke opplevdes uoverkommelig. Jeg var bevisst på at formuleringen ikke kunne misforståes og at spørsmålene ikke trengte noen utfyllende forklaring. Ett viktig moment i utarbeidelsen av spørreskjema er at spørsmålene formuleres slik at de kan belyse deler av problemstillingen/forskningsspørsmålet (Johannessen et al., 2010).

Siden spørsmålene er meget direkte og personlige, var det viktig for meg at anonymiteten ble godt ivaretatt. Spørreundersøkelsen tar for seg erfarings og opplevelsesbaserte spørsmål som er knyttet til hvordan mennene opplevde situasjonen. Denne typen spørsmål vil oppleves enkel å svare på siden det ikke krever noen form for forkunnskaper. I utformingen av spørreskjemaet på SurveyMonkey.com valgte jeg å ikke benytte meg av valget som tvang deltakeren til å

---

¹⁴ Link til spørreundersøkelsen <https://no.surveymonkey.com/r/ZM68HWP>

besvare spørsmålet før de kunne gå videre. Deltakeren hadde med dette full mulighet til å hoppe over spørsmål de ikke ville svare på.

4.1 INNHENTING AV DATA

Esben Esther Pirelli Benestad innhentet data fra dybdeinformanten som igjen ledet til spørreundersøkelsen. Anonymiteten blir godt ivaretatt ved bruk av SurveyMonkey.com som gjør det umulig for meg å spore svarene tilbake til deltakerne. Spørreskjemaet ble først lagt i ett forum på internett. Dette var for å ufarliggjøre undersøkelsen. Jeg har også linket den via min Facebook side. Undersøkelsen ble først mulig å svare på 01.04.18 og har siden den ble tilgjengelig blitt besvart av 62 deltakere.

5. ANALYSE

Empirien jeg har skaffet meg gjennom dybdeintervjuet og spørreskjemaet har blitt oppsummert på to forskjellige måter. I dybdeintervjuet benytter jeg ett analyseskjema for å finne nøkkelord og analysere svarene informantene har gitt. Spørreskjemaet blir oppsummert gjennom deskriptiv (beskrivende) statistikk. «beskrivende statistikk omfatter systematisk beskrivelse (ved hjelp av tabeller, grafer og tallmål) av størrelse og sammensetning av en populasjon» (Bjørnstad, 2018). Jeg har via grafer sett hvordan deltakerne fordeler seg på de ulike variablene i datamateriale. Ved hjelp av grafer har jeg brukt beskrivende statistikk til å se på gjennomsnittstall og prosentandelen som har blitt svart på de forskjellige spørsmålene. Jeg har også tenkt hvorvidt det er riktig å bruke slutningsstatistikk til å se på resultatene. Slutningsstatistikk har som mål å beregne hvor mye usikkerhet det er knyttet til generalisering fra en studies utvalg til en populasjon (Johannessen et al., 2010). Denne typen statistikk forutsetter at deltakerne er ett tilfeldig utvalg av Norges befolkning, noe som ikke gjelder for denne undersøkelsen.

Av analyseredskaper har jeg brukt univariate analyser. Univariate analyser er bygd opp av ordet uni som betyr en og tar for seg enkeltvariabler i datamaterialet, og gjennom en prosess vil man enklere få oversikt over egenskapene til de forskjellige variablene i spørreskjemaet. Eksempler på data som kan presenteres gjennom univariate analyser er frekvens, gjennomsnitt, avvik og diagrammer. Jeg analyserer 9 av spørsmålene i spørreskjemaet kvantitativt gjennom univariate analyser og 1 av spørsmålene analyserer jeg kvalitativt. Spørsmålet «Hvorfor sender du dickpics?» var ett åpent spørsmål hvor deltakerne selv må skrive svar i forhold til de 9 andre hvor det er lukket spørsmål. «Ved lukket spørsmål inneholder spørsmålsformuleringen de svaralternativene vi regner med er relevante» (Østbye et al., 2013: 144).

5.1 ANALYSE AV DYBDEINTERVJU

	Utskrift av intervjuet	Nøkkelord	Kategorisering, fortolkning
S	Hvorfor sender du penisbilde?		
I	For det er en fin måte å vise seg fram på. Jeg blir kåt når jentene ser bildene	Vise seg frem	Informant har ett eksponeringsbehov

	jeg sender. Har jo sett hvordan jenta ser ut.		
S	Hva forventer du når du sender slike bilder?		
I	Ikke annet enn litt skryt og fine ord. Blir kåt av det. Hender jeg får bilder igjen.	Ønsker skryt	Faller inn under kategorien som liker respons på bildene
S	Pleier folk å svare på bildene du sender?		
I	Jeg skriver gjerne «Hva synes du?» på bildet. Da får jeg gjerne svar som «Fin», «Deilig», «Pikk er pikk» osv. Men jeg sender ikke til noen uten å få lov. Jeg spør alltid først. Alle er også over 16 år. Hvis de skriver at de ikke vil ha bilde, så sender jeg ikke.	Får svar, sender ikke uten samtykke, alle over 16 år	Viktig å få svar på bildene, liker å bli sett
S	Hva er den beste opplevelsen du har hatt?		
I	Mange gode opplevelser. Når jeg får skryt er deilig. Sender også video av at jeg kommer. Deilig følelse når jeg får skryt av det. Trigger meg når jentene ser jeg kommer.	Sender video i tillegg til bilde, liker at folk ser han kommer	Responderer positivt på skryt fra mottaker
S	Hva ønsker du å oppnå ved å sende ett slikt bilde?		
I	Ønsker å få positive tilbakemeldinger fra jentene. Fine ord er jo deilig å få. Vil også oppnå treff.	Ønsker å oppnå treff	Sender bilder i håp om seksuell tiltrekning som skal føre til samleie
S	Reflekterer du noe over hva mottaker tenker/ønsker?		
I	Nei ikke så ofte, men noen ganger. Tror noen synes det er deilig å få, mens andre synes jeg er en skikkelig raring.	Blandede reaksjoner på bildene	Hvorfor synes folk han er rar, når han forklarer at han aldri sender uoppfordret?
S	Hvordan vil du tenke på å ha sendt slike bilder om 10 år?		
I	Har ikke tenkt tanken. Men er jo ikke noe problem. Jeg sender aldri bilder der	Kan ikke gjenkjennes	Tenker ikke på digitale spor, og at

	jeg kan gjenkjennes. Ingen får se ansiktet mitt.		det ligger digitalt i forskjellige servere
S	Sender du bildene uoppfordret?		
I	Nei det gjør jeg ikke. Spør alltid først. Men har en avtale med noen jenter om at jeg kan sende så mye jeg vil og når jeg vil.	Sender ikke uoppfordret	Har inngått seksuelle avtaler med mottakere
S	Når i en samtale sender du bildene? Med en gang eller lar du det gå litt tid?		
I	Gjerne så fort som mulig. Men er jo nøye på at det er greit at jeg sender. Ingen under 16 år og ikke til noen som ikke vil ha.	Sender bilder tidlig i samtalen	Er veldig opptatt av at jenta er gammel nok til å motta, slik at han ikke begår en straffbar handling
S	Hvilken setting sender du bildene i?		
I	Jeg er selvfølgelig helt alene, gjerne på kvelden før jeg skal legge meg, men kan jo selvfølgelig sende når som helst hvis noen spør meg.	Sender på kvelden	Sender sent på kvelden når han ligger alene i sengen
S	Hva er motivasjonen bak å sende slike bilder?		
I	Motivasjonen er jo at jeg blir kåt av ei pen jente ser pikken min. Det gir meg en deilig følelse. Tror også at jentene blir kåte av å se på, noen kan jeg også avtale treff med. Har gjort det bare en gang, men blir nok flere snart.	Blir kåt og tror jentene blir kåte av bildene	Har en oppfattelse om at jentene blir kåte av å se hans erigerte penis
S	Er det noe annet du vil tilføye?		
I	Hender jeg kjøper naken bilder av jentene. Da passer jeg på at jeg selvfølgelig må kunne sende til dem så mye jeg vil også. Å det er jo alltid greit. Når jeg sender en runke video så følger jeg med når de ser på den. Jeg kan jo se om de ser hele eller bare trykker den vekk. Men det er ikke jentene klar over. I helgene er det litt mer aktivitet. Da er det gjerne litt alkohol inni bildet. Da er det litt lettere å få jentene til å sende	Kjøper bilder, ønske om å bli sett, mest aktivitet i helgen, alkohol, faste	Betaler for seksuelle bilder og sender bilder som en del av seksuell lek. Her igjen sier informanten at han er opptatt av å bli sett av mottaker

	<p>dem. Men også på kvelden når jentene har lagt seg er de mere villige. Har mange faste setninger jeg bruker. F.eks. «Å, du er så sykt pen. Fikk så lyst til å sende deg ett gonatt nudes. Er du litt pinglete, eller tåler du ett?» Ofte synes de det er greit jeg sender ett da. De vil jo ikke være pinglete vøttø. Men har mange andre å bruke også. Synes det er deilig å vite at en pen jente har sett pikken min og i tillegg har kommentert den. En utfordring er å finne snap navnet til de, men der er det også mange andre muligheter. F.eks. Instagram. Der har mange lagt ut snappen sin, men også mange andre måter.</p>	<p>setninger, utfordring å finne snapnavn</p>	<p>Stiller spørsmålstegn ved måten han presser jentene til å si ja til nakenbilder, er disse bildene virkelig ønsket eller føler de seg presset?</p> <p>Han søker etter jenter han finner tiltrekkende, for å sende de bilder av penis sin</p>
--	---	---	--

Når informanteten forklarer hvorfor han sender dickpics konkluderer han med at dette er en fin måte å vise seg frem på. Han er opptatt av oppmerksomheten han får ved eksponeringen av sin penis. Han forklarer at han har en forventning om å få skryt for bildene han sender. Den positive oppmerksomheten han ønsker er for å styrke tilknytningsbåndet mellom han og mottaker slik at dette videre kan resultere i ett møte.

Jeg stiller spørsmålstegn med hvor gjensidig ønsket om dickpicsene egentlig er. Informanten opplyser at det er lettere å få jenter til å være villige om de er fulle eller om det er sent på kvelden. Han bruker også hersketeknikk ved å latterliggjøre jentene som ikke vil ha dickpics ved å kalle dem for pingler. «Latterliggjøring skjer gjennom overbærenhet, håning, barnlig opptreden eller ved å bli sammenliknet med dyreverdenen, jevnført med å være dum som en sau eller dum som ei gås» (Grønbech, 2015). Jeg synes det er interessant hvordan han selv mener disse bildene alltid er ønsket av mottaker, når han bruker slike knep.

Informanten svarer det ikke vil være noe problem for fremtiden å ha sendt slike bilder. Begrunnelsen er at han aldri viser ansikt på bildene han sender. I min erfaring får man gjerne bilder som består av mer en penis. Det kan være alt fra biter av rommet de tar bildet i til sengetøyet deres. Tjenestene man sender bildene i lagrer også gjerne disse på en server, hvor

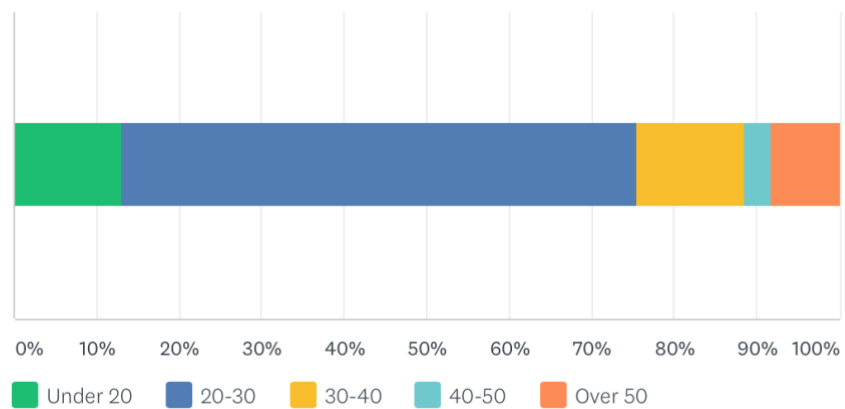
det ligger i lang tid. Informanten snakker også om at det kan være vanskelig å finne snapnavnet på de han vil sende bilde til. Jeg får en slags stalker følelse av dette utsagnet. Hvorfor kan han ikke bare spørre jentene? Som han nevner har han jo alltid spurt om å sende slike bilder.

5.2 RESULTATER AV SPØRREUNDERSØKELSEN

Under vil jeg gå igjennom hvilke resultater de forskjellige spørsmålene har fått. Det var tilsammen 62 menn som svare på undersøkelsen. Ikke alle har valgt å besvare alle spørsmålene.

Hvor gammel er du?

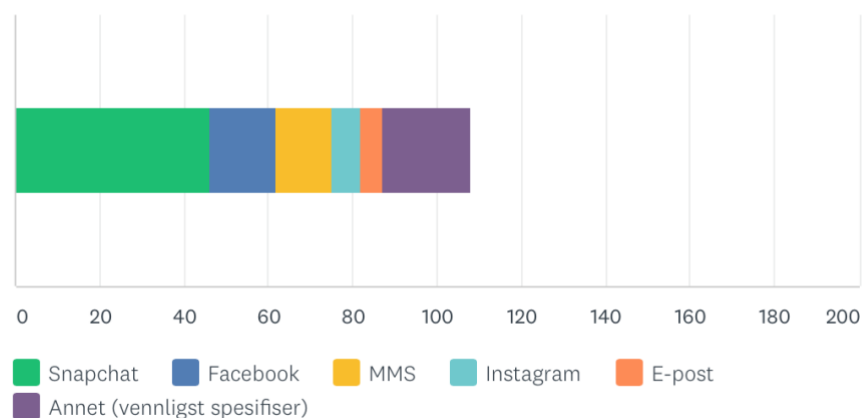
Besvart: 61 Hoppet over: 1

Her ser vi at hovedgruppen på de som sender dickpics er mellom 20-30 år gamle. Av de 62 som har svart på undersøkelsen er det 38 personer som er innenfor denne målgruppen. Det er også disse jeg har hatt kontakt med via datingappene.

Hvor sender du bildene?

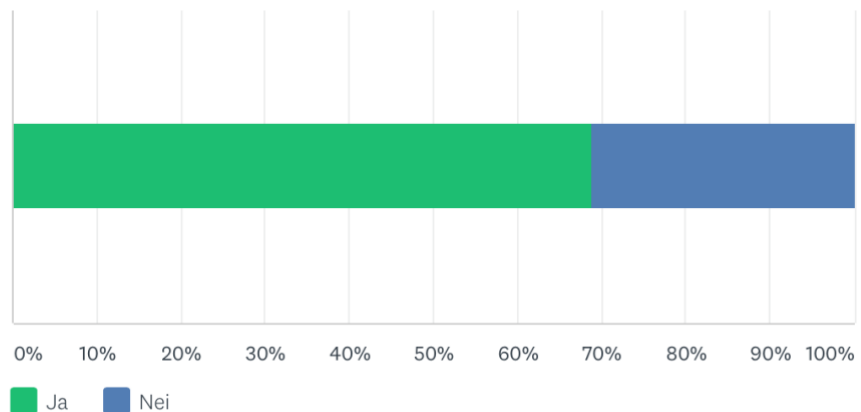
Besvart: 62 Hoppet over: 0

Snapchat er den metoden som blir hyppigst brukt for å sende dickpics. Av de 62 mennene er det 46 stykker som sier de benytter snapchat til slikt formål. Under dette spørsmålet kunne mennene velge å svare utfyllende med tekst i annet kategorien. Dette gjorde jeg for å få bredere omfang av spørsmålet. Det er 21 stykker som velger å benytte seg av denne funksjonen. Her er det 5 stykker som opplyser at de bruker WhatsApp for å sende dickpics.

Har du møtt den du sendte bilde til?

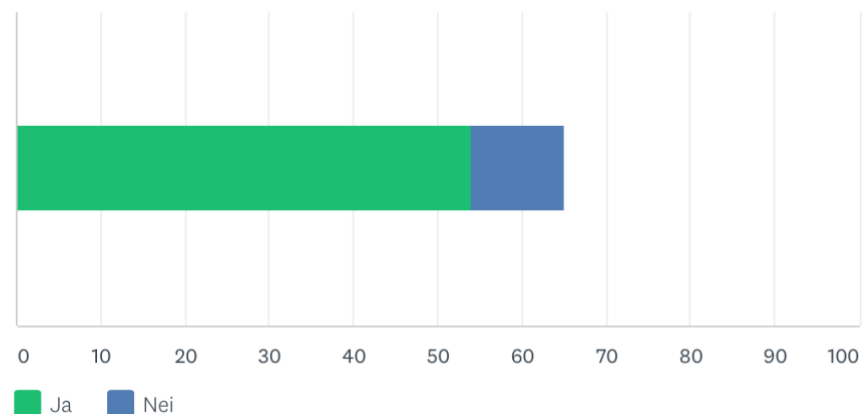
Besvart: 61 Hoppet over: 1

68 % av mennene sier de har møtt den de har sendt bilde til. Av de 61 som har svart er det 19 menn som svarer at de ikke har møtt personen de sender dickpics til.

Pleier folk å svare på bildene du sender?

Besvart: 62 Hoppet over: 0

54 av de 62 som har svart på undersøkelsen bekrefter at folk svarer på bildene som blir sendt. Her hadde jeg ett alternativ hvor mennene kunne fortelle hva som var blitt besvart og 46 har

valgt å gjøre dette. 12 av disse sier at kvinnene svarer med nakenbilde tilbake. Eksempler på svar fra tre deltakere:

Deltaker 1: Dersom de har bedt om bildet: «Hurra!» Dersom bildet er sendt til en sexpartner på spøk: «Tulling.» Dersom bildet er sent i respons på naken- og/eller kjønnsbilde: Varierende kommentarer.

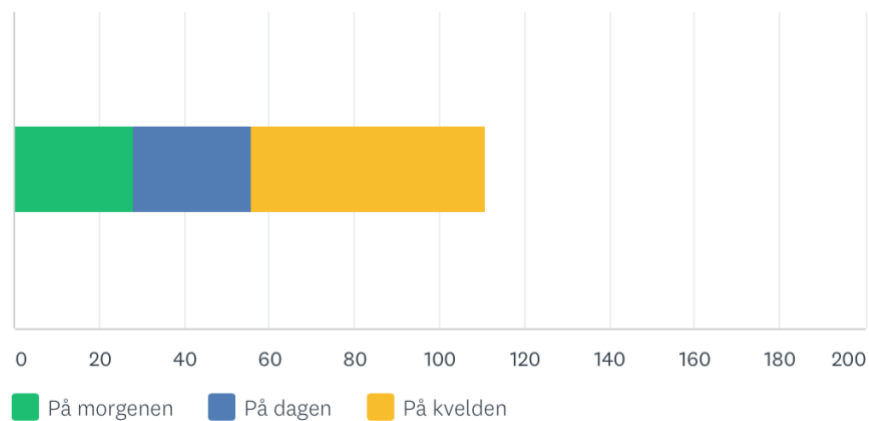
Deltaker 2: Nå har jeg kontaktet politiet

Deltaker 3: Haha, den var fin (en gang), hva faen [navnet mitt], ikke send igjen, osv

Ett felles element for disse kommentarene er at mottaker ikke nødvendigvis ønsker slike bilder tilsendt. 16 menn uttaler at kvinnene ikke liker bildene de får.

Når sender du dickpics?

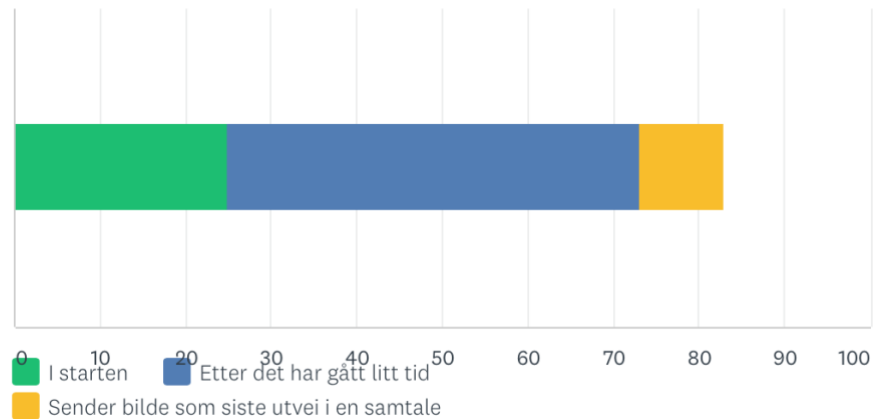
Besvart: 61 Hoppet over: 1

På dette spørsmålet var det mulig for deltakerne å velge flere svar alternativer. Det alternativet som fikk flest stemmer var at mennene gjerne sendte dickpics på kvelden. Hele 55 av 62 svarte dette og svaret fikk 90,16 % oppslutning.

Når i samtalen sender du bilde?

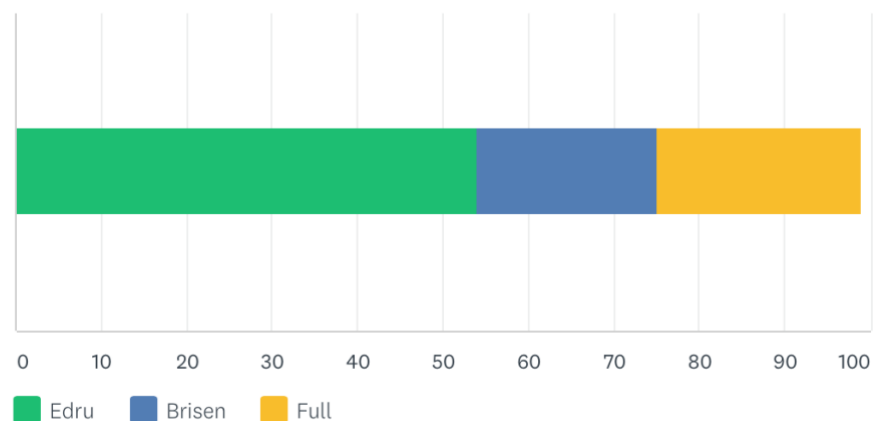
Besvart: 62 Hoppet over: 0

Her svarer 48 av deltakerne at de velger å vente med å sende dickpic til det har gått litt tid i samtalen. 25 av deltakerne svarer at dette er noe av det første de gjør. Det var mulig å velge flere av alternativene på dette spørsmålet. 10 av deltakerne sender dickpic som siste utvei i samtalen.

Sender du dickpics edru eller full?

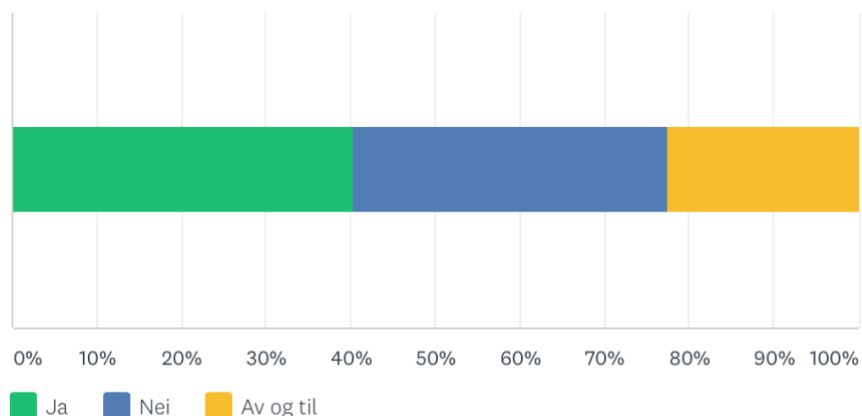
Besvart: 61 Hoppet over: 1

Etter at informanten opplyste om at han gjerne sendte dickpics når han var beruset, valgte jeg å stille dette spørsmålet til deltakerne i spørreundersøkelsen. Den største oppslutningen ble at mennene gjerne sendte dickpics i edru tilstand, men 24 av deltakerne innrømmer at de gjerne også sender bilder påvirket av alkohol.

Sender du bildet uoppfordret?

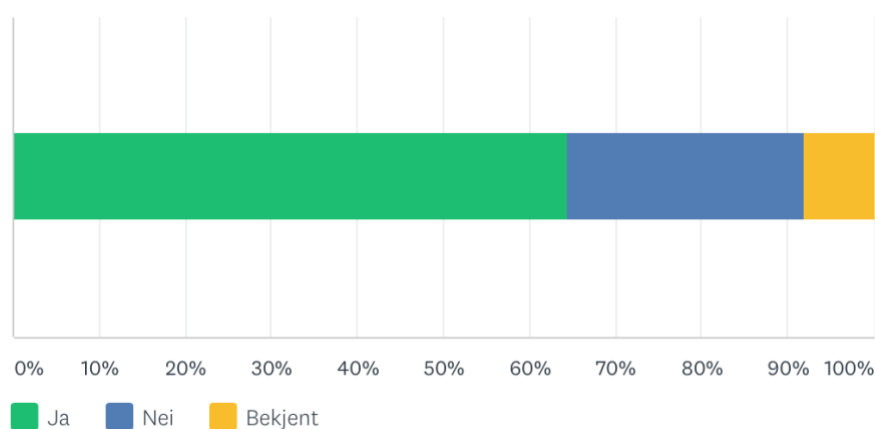
Besvart: 62 Hoppet over: 0

25 av deltakerne innrømmer at de sender bilder helt uoppfordret, mens 23 av deltakerne forklarer at de ikke gjør dette.

Kjenner du personen du sender bildet til?

Besvart: 62 Hoppet over: 0

Mennene som sender dickpics sier at i 64,52 % av tilfellene kjenner personen de sender bildet til. 17 av deltakerne bekrefter at de overhode ikke kjenner personen de sender dickpics til.

5.3 ANALYSE AV DET ÅPNE SPØRSMÅLET I SPØRREUNDERSØKELSEN

I denne delen av analysen tar jeg for meg det åpne spørsmålet «Hvorfor sender du dickpics?» Jeg vil nå analysere svarene jeg har fått fra deltakerne og belyse funnene som kommer frem. Etter å ha lest spørreundersøkelsen i sin helhet valgte jeg å klassifisere svarene i 4 kategorier.

Disse er shotgun, ghosting, respons og seksuell dialog. Svarene jeg hadde fått fra deltakerne føyet seg inn i disse kategoriene og jeg har delt opp svarene innenfor disse kategoriene. Sannheten for alle kategoriene er at mennene sender dickpics. De har valgt å svare ærlig på deres personlige grunn for dette valget.

Jeg ble overasket over hvor mange seriøse svar jeg fikk fra deltakerne. Av de 62 som deltok er det bare 3 stykker som har sendt useriøse svar som ikke belyser problemstillingen. Nedenfor vil du kunne lese min analyse og mine tanker rundt hvorfor deltakerne sender slike bilder.

5.3.1 SHOTGUN

I Nancy Jo Sales artikkel *Tinder and the Dawn of the "Dating Apocalypse"* kan vi lese om «Gresset er alltid grønnere»-prinsippet», hvor brukere gjerne har tre dater på en uke og stadig fortsetter letingen. Hun sier at dette er bevis på at kurtiseringen er død og at det nå handler alt om å nedlegge, og så fortsette å lete.

Den ene deltakeren av spørreundersøkelsen svarer dette på spørsmålet «Hvorfor sender du dickpics?»

Shotgun metoden: Send penis med en gang sånn at du slipper å bruke tid på å komme til poenget.

Denne deltakeren presiserer at han først og fremst sender dickpics for å vise at det er sex han er ute etter. Kvinner han har matchet med skal altså ikke få ett inntrykk av at han er klar for en kjæreste, men at han gjerne vil ha ett intimt møte med kvinnen. Dette er ikke den eneste deltageren som uttrykker dette aspektet ved å sende dickpics. En annen deltaker har svart dette på samme spørsmål:

Sender alltid pikkbilder fordi jeg er jævlig kåt og vil knulle. Er ikke ute etter kjæreste og det er like greit at de finner det ut med en gang.

Denne deltageren uttrykker samme forklaring som den forrige. Mange bruker datingapps nettopp som en slags portal for å oppfylle sine seksuelle behov. Mons Bendixen og Leif Edward

Ottesen Kennair har forsket på hvordan menn og kvinner signaliserer at de er klare for sex for sexens skyld. Bendixen og Kennair sier at «...seksuell oppmerksomhet og seksuelle fremstøt fra noen vi finner attraktive, på et passende tidspunkt, gjerne oppfattes som flatterende. Den samme typen oppmerksomhet i andre situasjoner, fra personer vi ikke er interesserte i, oppfattes som sextrakassering» (Ladegaard, 2012). Videre forklarer psykologene at denne seksuelle trakasseringen ikke handler om at mennene ønsker makt over kvinnen, men heller om en seksuell konkurranse. Den sterkeste drivkraften bak denne trakasseringen er enkelt nok, ønsket om å få seg et ligg.

5.3.2 GHOSTING

På datingapps får man som bruker opp ett stort antall potensielle partnere for vurdering. Det er ikke uvanlig at man holder flere samtaler gående samtidig. Det er derfor viktig å skille seg ut slik at man blir husket i havet av fisker. Den ene deltageren svarte dette på spørsmålet om «Hvorfor sender du dickpics?»

Gjør det gjerne som siste utvei. En jente jeg har tekstat med i flere uker begynner å miste interessen, så da tenker jeg at hva har jeg å tape? Så da sender jeg gjerne dickpic og skriver «Møtes?». Det har enda ikke fungert.

Disse nye datingmetodene har gjort det enda enklere å avvise, blokkere og fjerne brukere man ikke finner interessante. Man har muligheten til «å gå videre til neste» og holder med dette hele tiden mulighetene åpne. Mange menn velger derfor bevisst og ubevisst å matche flere kvinner i håp om å øke sjansene for positiv respons. På dataspråk kalles dette for brute force. Brute force er «relying on or achieved through the application of force, effort, or power in usually large amounts instead of more efficient, carefully planned, or precisely methods» (Merriam-Webster, 1902). Om man sender 100 dickpics og får en positiv tilbakemelding, så har det jo fungert.

5.3.3 RESPONS

Å motta ett inntrykk av en person er en prosess som skjer ved innsamling av informasjon om et individ. Dette gjøres for å forme en generell forståelse av individet. Det er estimert at mer enn

80 % av informasjonen vi mottar skjer gjennom øynene. På datingapps blir vi presentert med både bilde av bruker og tekst. Tidligere forskning viser at tekst blir brukt for å avgjøre likbarheten av brukeren, mens bilde er en sterk indikator for førsteinntrykk og avgjørelsen om å initiere kontakt med en annen bruker (Ward, 2017). Dybdeinformanten forklarte at han blir kåt av å sende bilder til jenter han er tiltrukket av, og liker deres respons på bildene han sender. Også i spørreundersøkelsen kommer det frem at flere av deltakerne sender slike bilder for å få respons.

- *Jeg gjør det for å få ett kick ut av det. Jeg ser etter en spesiell type respons fra mottaker som gjør at jeg føler meg bra. Sender ikke bilder for å få sex i retur, jeg liker bare å få en reaksjon på bildene jeg sender. Liker tanken på at noen har sett bilde av penis min og at de kanskje finner den seksuelt tiltrekkende. Sender den gjerne til jenter jeg har hatt sex med tidligere for å få de til å savne meg.*
- *For meg handler det om å få en slags ego boost. Jeg er veldig fornøyd med utstyret mitt og får ikke vist han fram så mye som jeg skulle ønske*
- *Har sendt dickpic en gang. Tenkte selv at jeg hadde en fin kuk og ville gjerne ha nakenbilde i retur. Latteren og kommentaren om at hårveksten fikk kuken til å se mindre ut, fikk meg til å føle meg dårlig. I tillegg viste det seg at hun hadde vist bilde til sin 60 år gamle kollega. Aldri igjen!*
- *Har sendt til mange jenter over lengre periode. Gjør det fordi jeg har dårlig selvtillit og ikke tørr å snakke med jenter. Får masse negative tilbakemeldinger på det, men akkurat mange nok positive til at jeg ikke klarer å slutte å sende dem.*

Vi kan lese her at bevisstheten om at noen ser den erigerte manns penis er opphissende i seg selv. De uttrykker en lengsel av å bli begjært, etter å bli sett. De ser penis som en gode til kvinnen og at det er en selvfølge at vi har en indre trang av å beskue og ønske den med våres kvinnelige blikk. De benytter sitt mannlige blikk og deres maskuline tankegang for å resonnerer seg frem til at kvinnen begjærer deres penis og bruker dette bilde som en portåpner for å skape en lengsel etter deres mannlighet.

5.3.4 SEKSUELL DIALOG

Hele 25 av de 62 som deltok på undersøkelsen har opplyst at de sender dickpics fordi de blir spurt om det. Dette er enten i pågående sexting eller mellom dem og kjæresten.

- *De ytterst få gangene jeg har gjort det er det fordi kjæresten har spurt om det*
- *Etter stemningen å dømme på samtalen mellom oss har hun lyst til å se, og med tanke på den overveldende positive og ofte sjokkerte responsen har jeg ikke akkurat sett noen grunn til å slutte. Om jeg sender uoppfordret til noen er det aldri full-on dickpic, da heller tydelig markert bul nedover siden av låret. Sender du slikt sent på kvelden rett etter en jente har lagt seg er det fullt mulig at det blir het utveksling ut av det. På lik linje med at en gutt fort kan bli kåt av dirty snaps blir de fleste jenter rimelig kåt så lenge de er alene og ikke er opptatt/distrahert av noe annet.
Har jo hørt argumentet "Hva om noen sprer det?" men det ville jo egentlig ikke reflektert dårlig på meg. Sikkert vært litt kleint mtp mamma og søstrene mine men siden jeg alltid blir singlet ut som familiens mannetøs når vi spiller "That's You!" så tror jeg ikke de ville blitt overrasket.
Noe som kanskje er enda sykere er at jeg har filmet video av at jeg kommer i slow-mo, etter request fra en frøken som var veldig opptatt av sæd.*
- *Flere mulige grunner: Blir bedt om å gjøre der, gjør det på spøk i et etablert seksuelt forhold, gjør det i respons på naken- og/eller kjønnsbilder fra motparten.*

Teknologien har vært med på gjøre det lettere å utforske våre seksuale drifter. Dickpics blir her brukt som en slags pornografi og er jakten på en ekte kåthet. Hvor man før måtte knipse bilde med kamera for så å få det fremkalt, kan man i dag ved hjelp av smarttelefonen sende dette på bare få sekunder uten å reflektere noe særlig over konsekvensene og de digitale sporene dette medfører. Pornoindustrien har lært oss at kvinner nærmest får orgasme bare ved synet av en erigert penis. Denne teknologien har en skremmende utvikling hvor barn helt ned i 13 årsalderen filmer at de har sex. Det er ikke nok å bare si at man har hatt sex, man må ha bevis (Nguyen, 2017).

6. PROSJEKTETS PRAKTISKE KUNSTNERISKE DEL

Jeg har jobbet med den praktiske kunstneriske delen av prosjektet mitt parallelt med det skriftlige gjennom hele prosessen. Resultatet er en kunstillasjon og debatten som har oppstått rundt temaet. Både artiklene som har blitt skrevet om prosjektet og den ferdige installasjonen er viktige for å belyse problemstillingen.

Jeg vil nå presentere hvordan arbeidsprosessen min frem til det kunstneriske resultatet har foregått.

6.1 PILOTPROSJEKT

Våren 2017 gjennomførte jeg ett pilotprosjekt som en del av min masterutdannelse. Pilotprosjekt hadde tittelen «Jakten på min neste kjæreste» og hadde en personlig tilnærming til hvordan livet som singel jente på datingapps var. Jeg brukte også der kunstnerisk utviklingsarbeid hvor jeg fikk utprøvd hvordan det ville fungere å bruke broderi som en del av min tilnærming til materialet jeg hadde tilegnet meg. Jeg laget en steds spesifikk installasjon som hadde som formål og fortelle mitt møte med datingapps.

Stedet for prosjektet var kantina på Universitetet i Agder avdeling Kristiansand. Jeg valgte kantina fordi den er ett møtepunkt for mange mennesker og fordi det i stor grad er en arena for relasjonsbygging. Installasjonen bestod av en løper som jeg hadde lagt på ett bord i kantina.

15

---

¹⁵ Bilde av hvordan det så ut med løperen på bordet

Gjennom arbeidet med pilotprosjektet mitt brukte jeg tid på å se på de forskjellige sosiale interaksjonene jeg hadde med mennene jeg får dickpics av. Kontakten oppnås via ett virtuelt rom, som jeg har illustrert i første panel av løperen. Symbolene representerer tre forskjellige datingapps jeg har brukt. I det andre panelet kan du se profilbildet mitt og lese teksten jeg brukte for å komme i kontakt med mennene. Tredje panel består av det klassiske «It's a Match» som indikerer at både jeg og den andre brukeren har likt hverandre og kan begynne å snakke sammen.

I den midterste panelet kan man lese utveksling som har skjedd mellom meg og mennene. Her står kommentarer som «Du er altså 140km unna kukken min». Snapchat er en app hvor man kan dele bilder og være helt anonym. Brukere legger hverandre til via brukernavn og deler bilder med hverandre. Man kan velge hvor lenge den andre brukeren skal ha mulighet til å se bildet ditt, og jeg laget derfor det neste panelet i løperen interaktivt. Når folk løftet for å se «snappen» som hadde kommet, tok jeg den bort og erstattet den med en ny «snap». Under disse interaktive delene hadde jeg brodert dickpics jeg hadde screenshottet.

Siste delen av løperen er ett bilde jeg fikk tilsendt via Facebook. På bildet kan du se mitt profilbilde på Facebook sammen med avsenders penis. I denne oppgaven var jeg veldig personlig knyttet opp til temaet. Jeg har videre valgt å ha en litt annen tilnærming.

6.2 EGET KUNSTNERISKPROSJEKT

Østern snakker i sin artikkel «Å forske med kunsten som metodologisk praksis med aesthesis som mandat» om 10 forskjellige metodologiske stabiliseringspunkter når man forsker med kunsten. Nedenfor går jeg igjennom hvordan jeg har jobbet meg igjennom disse punktene, for å komme frem til det som ble min kunstneriske del av denne masteren.

6.2.1 Å KOMME I GANG

Det å få en ide til forskning kan skje over en lengre periode og ikke nødvendigvis komme som lyn fra klar himmel. 15 juni 2015 skrev jeg denne meldingen til min venninne Hilde på Facebook.

Men har fått meg tinder
og det er veldig koselig

Jeg installerte tinder for første gang i håp om å finne en hyggelig mann jeg kunne date i fremtiden. Det jeg trodde skulle bli en hyggelig interaksjon mellom to mennesker viste seg å skulle bli min masteroppgave.

Få timer etter installasjon hadde jeg flere hyggelige samtaler. Jeg husker jeg satt i sofaen i leiligheten jeg leide på det tidspunktet, solen hadde begynt å gå ned. En av mennene hadde spurt om å få snapchat informasjonen min slik at vi kunne fortsette å snakke der i istedenfor. Første snappen tikket inn. Jeg husker jeg var spent. Tenk om han ikke så ut som bildene han hadde lagt til på tinder. Jeg åpnet snappen og der var den, min første dickpic.

Jeg spurte flere venninner om de hadde fått lignende bilder og mange av dem bekreftet at de hadde hatt lignende opplevelser.

Den 17 september 2015 får jeg bildet som setter tankeprosessen om å gjøre dette til ett kunstnerisk arbeid i gang. Det er bilde som jeg illustrerte som siste panel i pilotprosjektet og jeg begynner etter dette stadig å lagre dickpicsene som stadig tikker inn.

6.2.2 Å POSISJONERE SEG, KUNNSKAPSFORSTÅELSE, VITENSKAPSTEORETISK STÅSTED, MAKT

«Karakteristisk for kunnskapsforståelsen når man forsker med kunsten, er at man på ett eller annet plan, forstår kunnskap som konstruert, ikke som en essensiell sannhet uavhengig av verdigrunnlag, kropp, kontekst, kultur og samfunn» (Østern, 2017: 16). Ved å velge vitenskapsteoretisk ståsted innenfor samfunnsvitenskapen og hermeneutikken, begrenser jeg hva jeg ser, sanser og opplever. Ved å velge denne posisjoneringen får jeg frem disse aspektene ved forskningsmaterialet mitt. Jeg fokuserer på den kvalitative undersøkelsen jeg har hatt gjennom å spør informanter om «hvorforsender du dickpics?». Jeg ser også på hvordan materialet jeg jobber med har utvidet min forståelseshorisont gjennom stadig søken etter ny kunnskap.

Ved valg av disse vitenskapsteoretiske ståstedene innebærer det at jeg som forsker har makt over både forskningsmateriale og deltakerne. Gjennom analyse av informantenes svar fortolker jeg hva disse mennene mener og hvordan deres opplevelse er rundt samfunnsfenomenet dickpics. Det er derfor viktig for meg som forsker å ta noen etiske overveielser og være helt transparent i forskningsmaterialet mitt slik at jeg viser at jeg er klar over makten jeg håndterer.

6.2.3 FORSKERSTÅSTED, REFLEKSIVITET OG ETIKK, FRIHET OG ANSVAR

«Det å forske med kunsten har i de aller fleste tilfeller stor nærhet til det man forsker på. Dette fordi det å forske med kunsten nesten alltid setter i sving, eller hviler på, kroppslig kunnskap,

hos forskeren selv og/eller hos forskningsdeltakerne. Kropp innebærer nærhet. Kropp eksisterer i kontekst, og kontekst gir også nærhet» (Østern, 2017: 17).

Konteksten i masteroppgaven er alle de involverte i dickpics. Vi har menn som er avsendere av dickpics og kvinner som blir mottakere. Jeg har opplevd at mennene har en masseutsendelse av disse dickpicsene. Meg og min venninne har fått samme bilde av samme mann. Både meg som mottaker og mannen som avsender, jeg om forsker og han som forskningsdeltaker har en kroppslig nærhet til interaksjonen som pågår. Vi har begge en nærhetsforståelse av interaksjonen. Siden jeg forsker med kunsten blir dette en slags selvstudie fordi forskerståstedet mitt er så nært knyttet til temaet.

En av de tingene jeg la mest merke til ved ytringer og kommentarer som kom var at det var selvforskyldt at jeg fikk slike bilder, men det ble også fastslått at det kun var navere og arbeidsledige som sendte slike bilder. Jeg har «En refleksiv holdning overfor hvor du ser fra som forsker, i hvilken retning du ser og hvorfor, åpner for brudd, (selv)transformasjon, ny forståelse og endring» (Østern, 2017: 17). Ved å ha snakket med mennene sitter jeg på en sannhet jeg ville få frem i kunsten. De som har sendt meg dickpics har vært fra flere forskjellige yrkesgrupper og det er nettopp derfor jeg over penisbroderiene gjengir denne yrkestittelen.

Ved å gjøre dette kan jeg muligens åpne den refleksive holdningen til folk i kommentarfeltet som låser verden i stereotyper. Her er fokuset mitt på stereotypen om at det kun er arbeidsledige som sender dickpics. Det å endre refleksive holdninger blir også da etisk. «Ved hjelp av refleksiv holdning kan forskeren komme med kraftfulle motbilder [...] men den egne forskningen må relateres til andres arbeid, og det egne bidraget må både synliggjøres og diskuteres» (Østern, 2017: 17).

Gjennom mitt kunstverk har jeg jobbet med multimodal kommunikasjon. Vi kommuniserer ikke utelukkende gjennom verbalspråket, men det visuelle har fått større plass og ett sterkere fokus. «En enkel definisjon av multi- modalitet kan være slik: Multimodale tekster kombinerer enheter som skaper mening på forskjellig måte» (Løvland 2007: 20). I mitt kunstverk handler dette om kombinasjonen mellom yrkestittelen og penisbilde. Her kombinerer jeg ord som er forståelige fordi vi kjenner det fra det verbal- språklige systemet med fotografier vi forstår fordi vi vet hva det representerer. Ved å gjøre dette skaper jeg en humor rundt det hele. For penisen til en lærer er da ikke så forskjellig fra en personlig trener. Jeg relaterer meg i stor grad til Erlend Helling-Larsen sine broderier, ved at han skaper diskusjon rundt det han gjør. Denne diskusjonen har jeg også fått rundt mine arbeider, og jeg har hele

veien jobbet med etiske overveielser. Ved å tenke forskningsetisk har jeg passet på å bevare anonymiteten til forskningsdeltakerne mine. Jeg opererer aldri med informasjon slik at de kan bli gjenkjent på noen som helst måte. Noen av deltakerne har hatt piercing og tatovering, men disse har jeg valgt å ikke gjengi i mine kunstverk. Ved å være så nært knyttet til forskningen er det selvsagt en risiko å gjøre skade for meg selv eller andre. I intervjuet jeg hadde, valgte jeg å la dette gå igjennom min veileder Esben Esther Pirelli Benestad slik at jeg overhode ikke hadde personlig kontakt med deltakeren. Da risikerte jeg aldri å røpe hvem vedkommende er. Spørreundersøkelsen er også helt anonym.

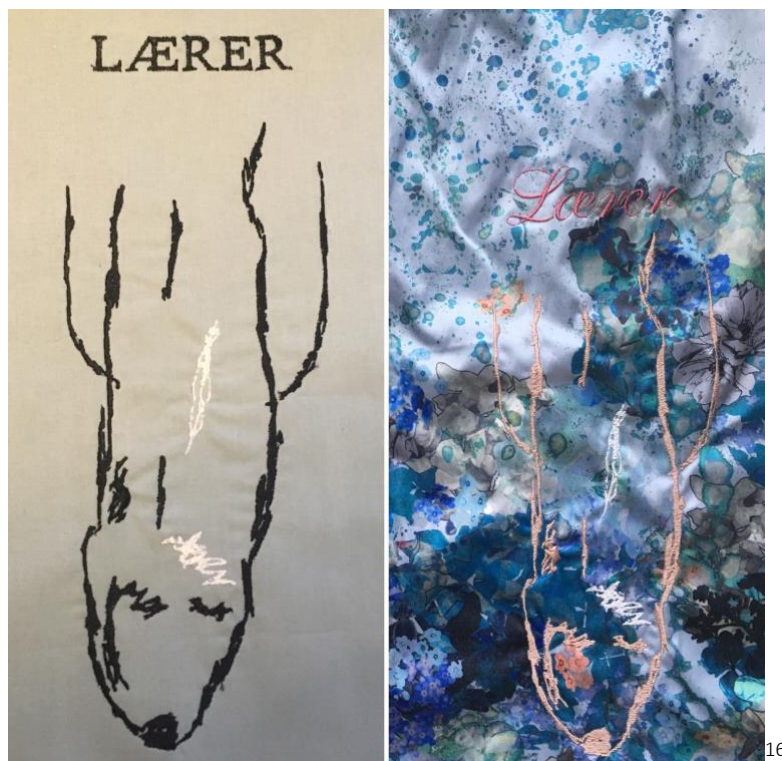
6.2.4 FORSKNINGSLOGIKK

Masteroppgaven min startet induktivt ved å se på empiri jeg hadde samlet inn i stede for deduktivt som er å starte ved å se ut fra teori. Jeg hadde over 200 bilder som skulle bli ett kunstverk. Da jeg skulle begynne å forske med kunsten gikk jeg fra en induktiv logikk til abduksjon. Abduksjon plasseres mellom induktiv og deduktiv logikk.

Abduksjon er dermed en type forskningslogikk som handler om å la tanker og praksis «ta av» fra etablerte tankemønstre eller etablerte praksiser og tillate kunstnerisk-vitenskapelig kreativitet. Den meningsøkende prosessen må vandre fram og tilbake mellom eksiterende teori og kunstneriske praksiser, estetiske opplevelser og erfaringer (Østern, 2017: 18)

Jeg tenkte tidlig at prosjektet mitt skulle bestå av handlenett hvor jeg broderte dickpicsene med yrkestittelen til mannen jeg hadde fått den av. Disse broderiene skulle være supertydelige i sort hvitt. Da jeg hadde produsert 5 slike handlenett tok jeg ett steg tilbake for så å bryte av denne prosessen. Jeg var ikke fornøyd med hvor maskulint uttrykket enda var og måtte derfor ta ett sprang inn i ny innsikt. Jeg leste artikkelen til Bem og gikk på ny løs. I veiledning med Erlend Helling-Larsen kom vi inn på hvilke stoffkvaliteter og motiv som kunne gjøre uttrykket mer feminint. Jeg endret her blikket mitt i prosjektet fra å ville eksponere Kristiansand med handlenett for å skape diskusjon rundt tematikken til å heller ville jobbe med å lage ett kunstverk som kunne sees estetisk. Jeg så utstillingen til Ditte Ejlerskov og ble inspirert av hvor skjult og lekent hennes utstilling var. Dette skriver jeg mer om i punkt 6.2.8.

Gjennom abduksjon benyttet jeg meg «av begrepet guiding principle, veiledende begreper som styrer hvilken retning forskeren ser i, siden valgmulighetene er uendelige» (Østern, 2017: 19). Jeg har valgt å jobbe med å utforske hvor grensen mellom det feminine og maskuline er. Jeg så en klar forskjell på uttrykket mellom det klare handlenettet og hvordan det ble mer skjult ved å brodere med de samme tre fargene på klesplagg jeg kjøpte på bruktbutikker.

6.2.5 VALG AV FOKUS – PROBLEMFORMULERING OG FORSKNINGSSPØRSMÅL

Fokuset mitt når jeg har forsket med kunsten har i høy grad vært på mennene og deres kunnskaper om hvorfor de sender dickpics. Jeg har også hatt fokus på de kunstneriske materialene jeg har valgt å jobbe med. Det å forske med kunsten har for meg handlet om en deltakelse i andres liv for å studere deres forståelseshorison. Dette har fått

---

¹⁶ Det første bildet er fra handlenettet, mens du på det andre bilde ser hvordan samme tegning har blitt gjengitt på ett skjørt.

forskningsspørsmålet «Hvorfor sender du dickpics?» til å vokse frem som ett underspørsmål på problemformuleringen «Hvordan fremstille penisbilder i en samfunnskritisk sammenheng?». «Med problemformulering mener jeg et overordnet spørsmål som man ønsker å undersøke kreativt og kritisk» (Østern, 2017: 19). Både forskningsspørsmålet og problemformuleringen ble til undervegs i prosessen. Dette skjedde i en abduktiv bevegelse i pendlingen mellom de erfaringene jeg har tilegnet meg kunstnerisk og teoretisk. Jeg jobbet først ut fra ett veldig sexologisk perspektiv hvor jeg hadde fokus på hvordan samfunnet hadde vært i endring slik at dickpics ble mer utbredt. Denne vinklingen gjorde det vanskelig for meg å komme frem til noe jeg synes passet med kunstverket jeg hadde sett for meg å lage. Etter veiledning fikk jeg endret fokuset til å se på hvordan sammenhengen mellom kjønn og kunst er. Dette fikk meg til å reformulere problemformuleringen slik at jeg endte opp med en mer kunstfokusert oppgave.

6.2.6 FORSKNINGSDELTAJERE – EIJERSKAP, UTVALG OG ANTALL

«Deltakere som involveres i prosjekter der man forsker med kunsten, forstås som forskningsdeltakere og -subjekter, eller til og med medforskere, mer en som informanter eller forskningsobjekter» (Østern, 2017: 20). Østern forklarer i sin artikkel at når jeg forsker med kunsten er jeg både prosjektleder og forskningsdeltager. Dette gjelder i aller høyeste grad for min oppgave hvor jeg har deltatt aktivt i alle fasene til kunstprosjektet. Som forskningsdeltager involveres både jeg og mine deltakere dypt inn i det kunstneriske prosjektet. Jeg har valgt å holde på anonymiteten til deltakerne mine selv om de i både billedmateriale og det ene svaret i spørreundersøkelsen gir mye av seg selv.

Utvalget av forskningsdeltagerne har jeg ikke bestemt selv. Det var helt uforutsigbart, og kom helt og holdent an på hvor mange som valgte å svare på undersøkelsen. I tillegg har jeg over 200 penisbilder som også må sees som deltagere. Etisk så har ikke disse valgt å være deltagere og har derfor ikke samme muligheten til å trekke seg fra prosjektet. Gjengivingen min av bildene er dog så generell og yrkestittelen deres er så bred at det vil være umulig å kunne spore broderiet til mannen den tilhører.

6.2.7 FORSKNINGSMATERIALE – PRODUKSJON, ANALYSE OG FORTOLKNING

Når man forsker med kunsten produseres forskningsmaterialet gjerne i estetiske prosesser ved hjelp av flere forskjellige metoder. Østern snakker om to forskjellige grupperinger innen metoder. Den ene grupperingen er metoder hvor man produserer forskningsmateriale og den

andre er metoder for å analysere forskningsmateriale. I oppgaven min har jeg selvsagt det skriftlige forskningsmateriale, men jeg har også det kunstneriske. Ved å ha prøvd ut forskjellige uttrykk kom jeg frem til verket jeg vil skal representere min masteroppgave. I min oppgave blir det skapt en dialog mellom kunstverket og det aktuelle fagfeltet. Jeg har forholdt meg både til kunsttradisjoner og forskningstradisjoner og forsøker på best mulig måte å få de til å snakke sammen.

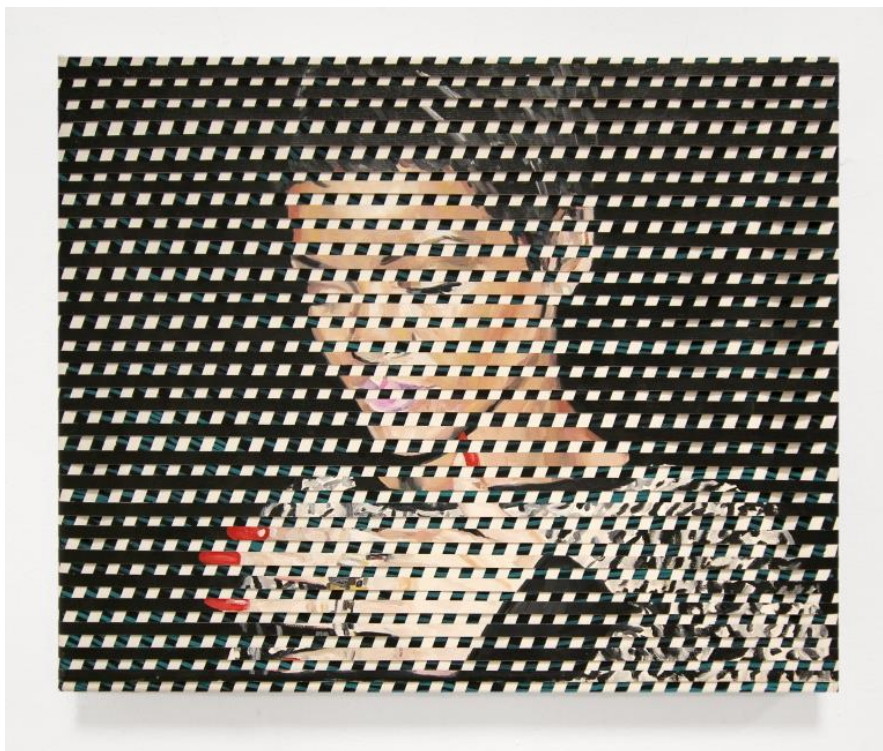
Gjennom analyse av det skriftlige materialet og den kunstneriske prosessen har jeg måtte sett på hvilket materiale jeg har produsert. «Både i det å forske med kunsten og i kvalitativ forskning, opptrer forskningsmateriale som en egenrådig aktør som disiplinerer forskerens kreativitet. I denne fasen blir det veldig tydelig at det ikke bare er forskeren som har makt over materialet, men at materialet har makt over forskeren» (Østern, 2017: 21). Underveis i prosessen har jeg som forsker sett at utgangspunktet mitt for oppgaven og spørsmålet som jeg brant etter å undersøke har blitt til noe ganske annerledes. Underveis i prosessen har jeg blitt formet, med mer kunnskap om emne og dypere innsikt i mine deltakere har oppgaven endre karakter. Jeg startet med en trang til å forske på hva i samfunnet som hadde endret seg slik at menn nå sender dickpics så aktivt som de gjør, til heller spørre kildene hvorfor de gjør dette. Denne endringen har skjedd ved dypere innsikt og analyse av materiale. Ved å analysere materialet jeg hadde har jeg skriftlig og visuelt sett resultatene vokse frem. Jeg har måtte sett disse prosessene side om side fordi det er vanskelig å oversette uttrykkene til hverandre. Denne måten å jobbe på minner om den hermeneutiske sirkel, ved at jeg har måtte sett helheten i forhold til delene.

Når man forsker med kunsten må man være oppmerksom på hvordan det skriftlige forskningsarbeidet og kunsten bør sees i sammenheng. «Det analytiske blikket (eller den analytiske kroppen, sansingen) trenger å være oppmerksomt, tilstedeværende, generøst, åpent, langsomt og nøyaktig, fordi det hviler på *aesthesis* – det estetiske – som åpner for en følelse av berøring» (Østern, 2017: 22).

6.2.8 FAGFELLESSKAP – TEORI, INSPIRASJON OG DIALOG

«Dialog med aktuelt fagfelleskap i form av teori og andres kunstarbeid er viktig når man forsker med kunsten» (Østern, 2017: 22). For min del har det vært alfa og omega kombinasjonen jeg har hatt av veiledere. Esben Esther Pirelli Benestad har bidratt med uendelige kunnskaper innen det sexologiske fagfeltet og Erlend Helling-Larsen har bidratt med kunstneriske

inspirasjonsstunder og kunnskap av det estetiske. Jeg har med dette hatt en god innsikt innen begge leirer. Jeg har hatt en dialog med det teoretiske i oppgaven mer enn at jeg har basert meg veldig på noen teori. Jeg har latt meg inspirere av empirien jeg har samlet inn og latt dette komme til syne i kunsten. I søken på hvordan mitt kunstneriske arbeid skulle utformes, ble jeg veldig inspirert av kunstneren Ditte Ejlerskov, og hennes utstilling «The Muse». I denne utstillingen lar Ditte Ejlerskov seg inspirere av pop-ikonet Rihanna. Utstillingen fant sted på Kristiansand Kunsthall i perioden 3 februar – 1 april 2018. I denne utstillingen ser vi Ejlerskov sin søken etter pop-ikonet Rihanna da hun var i Barbados for å møte e-post svindleren Fergal. Flere deler av Ejlerskovs prosess består av arbeid og interaksjon med internett, dette er lignende min egen prosess hvor jeg har hatt skriftlig korrespondanse både med menn fra datingtjenester og gjennom min kvalitative spørreundersøkelse. Ejlerskov får i utstillingen «The Muse» betrakteren til å søke aktivt etter Rihanna i bildene hennes, dette inspirerte meg til å ikke brodere dickpicsene tydelig, men heller få betrakteren til å lete etter penisene på plaggene. Jeg liker godt hvordan Ejlerskov fletter lerretet hun har malt slik at bildet blir mer oppløst og det opprinnelige bildet mindre tydelig. Denne teknikken kan du se i bildet under.

(Hectic Space 2 [Bilde], 2018)

Jeg har bevisst jobbet med de samme tre fargene på tråden da jeg skulle brodere, nettopp for å slippe kontrollen og la mønster og fargene på plaggene bestemme hvor tydelig resultatet av

broderingen skulle bli. Dette blir likt som Ejlerskov lar maleriene hun bruker fletteteknikk på kunne fullstendig forsvinne eller oppstå uten at hun som kunstner har direkte kontroll over verket. En av mennene som har sendt meg dickpic hadde vært hos fotografen for å få ett resultat han var fornøyd med. Bildet er ett meget estetisk sort/hvitt bilde, med riktig lyssetting for å fremheve mannens penis. Min gjenskaping av dette bildet valgte jeg å brodere på det plagget som hadde likest farge til brodertråden, slik at bildet fullstendig ble gjemt i genserens «pusete» stoff.

Ejlerskavs prosjekt er godt fordi det tar det digitale samfunnet vi lever i på kornet. Gjennom Rihanna-prismet sitt makter hun å si noe interessant om forholdet mellom virkeligheten og de digitale konstruksjonene vi observerer virkeligheten gjennom. Samtidig er de seksualiserte maleriene, og de erotiske titlene med på å poengtere det vestlige og mannlige blikket Rihanna-figuren iscenesettes i. Et blikk vi til tross for feminisme og post-feminisme fremdeles ser verden gjennom (Forsgren, 2018)

Jeg har latt meg inspirere av Ejlerskov og hatt fokus på å utforske hvordan min digitale hverdag er en observasjon av min virkelighet. Gjennom mitt blikk har jeg forholdt meg kritisk til og fremstilt samfunnsfenomenet dickpics gjennom å forske med kunsten.

Research is propelled by knowing your own history and being curious about and interested in it – not because of altruistic reasons but due to the fact that without this involvement there will be no context, no platform, no trampoline; there will be no sites and situations of give and take, push and pull. Without this acute sense and sensibility, with the reinterpretation and even re-enactment of the past as a plural entity, what else is there? (Østern, 2017: 22)

Det har vært ett bevist valg å brodere alle dickpicsene på maskin i forhold til for hånd. Ved å la maskinen gjøre jobben blir det en masseprodusert, fabrikkert strek i stede for en personlig strek som arbeidet ville fått for hånd.

6.2.9 RESULTATER – DOKUMENTASJON, PUBLIKASJON OG FRAMVOKSENDE RESULTATER

«Dokumentasjon og publisering av forskning der man forsker med kunsten, er ofte kreativ og nyskapende og består ofte, men ikke alltid, av både kunstneriske eller multimodale resultater/publikasjoner og skriftlig tekst» (Østern, 2017: 23). Min masteroppgave består både av mitt ferdige kunstverk, men også av selve oppgaven hvor man kan se resultatet av empirien jeg samlet inn og hvordan denne ble analysert. Kunstverket og den skriftlige delen av masteroppgaven står som sidestilte forskningsresultater som er uttrykt i forskjellige medier, der begge står i avhengighetsforståelse til hverandre, samtidig som kunstverket og oppgaven kan observeres/leses hver for seg. Det kunstneriske bidrar med min tolkning av samfunnsfenomenet dickpics, mens oppgaven består av svar fra mennene om hvorfor de sender slike bilder.

6.2.10 KVALITET, TRANSPARENS, DELBARHET OG TROVERDIGHET

Å sette ord på kvaliteten av forskningsarbeidet mitt har vært krevende. Siden det å forske med kunsten er så åpent metodologisk, finnes det heller ingen fastsatte regler å vurdere kvaliteten etter. Det er også vanskelig siden det ikke finnes noe særlig forskning av samfunnsfenomenet dickpics fra før av. Andrea Waling skrev i 2017 artikkelen «'C'mon, No One Wants a Dick Pic': exploring the cultural framings of the 'Dick Pic' in contemporary online publics». Artikkelen fremhever fire viktige måter der dickpic er innrammet. Disse inkluderer: antagelser om menns motivasjoner, kvinners produksjon av "motpublikasjoner", feministisk motstand mot dickpics, og satiriske/humoristiske responser på dickpics. I studien konkluderer Waling at vi trenger fremtidig forskning på fenomenet (Waling, 2017)

Caroline Hainer skrev boken «Menn som viser pikken» hvor hun skisserer hvorfor eksperter, sexterapeuter, antropologer, jurister og lingvister tror at menn sender dickpics. Man kan i boken lese om fenomenet dickpics ut fra forskjellige perspektiver. Ett eksempel fra boken er «Mons Bendixens genetiske forklaring på hvorfor dette skjer, er at menn har et nedarvet, primært instinkt til å overvurdere en seksuell interesse, for slik å øke sine sjanser for reproduksjon» (Hainer, 2018: 100). Her skiller min forskningsoppgave seg ut ved at jeg går direkte til kilden å søker kunnskap fremfor hos «ekspertene».

Når man forsker med kunsten vil troverdigheten i det man gjør stadig være i endring siden prosessen er levende og dynamisk hvor det meste kan endre seg ettersom man jobber

hermeneutisk med materialet. «Troverdigheten oppstår når helheten fungerer og henger sammen og de ulike delene og valgene blir synlige eller kjennbare, og forståelige, og når forskningen på ett eller annet vis berører» (Østern, 2017: 23).

Etter at prosjektet mitt ble kjent i media gjennom Dagsrevyen og på «Otto har fått nok» har jeg sett hvordan samfunnsfenomenet dickpics berører og skaper debatt. Under vil dere se to forskjellige meldinger jeg har fått som kommentar på prosjektet.

Hvis DET er sjukt, da har hun ikke opplevd mye i livet. Kanskje hu skal pelle seg vekk fra sørlandet og oppleve livet i sin helhet, i stedet for og sitte der i sin egen lille boble?

Nice kult respekt endelig en kvinne som tør !har fått fra tre stk. Og avskyelig. Så fortsett!

At prosjektet mitt har blitt snakket om rundt middagsbordet, på bar og i kommentarfeltene har jeg fått bekreftet. At det berører har blitt bevist i ytringer og også gjennom mitt kunstneriske arbeid. Det har berørt meg til å forske på samfunnsfenomenet både kunstnerisk og teoretisk.

7 DRØFTING

Jeg vil avslutningsvis gi en oppsummering hvor jeg reflekterer rundt masteroppgavens hovedlinjer og komme med en konklusjon på hvordan dette prosjektet har belyst de stilte problemstillingene:

«Hvordan kan jeg fremstille penisbilder i en samfunnskritisk sammenheng?»

«Hvorfor sender menn dickpics?»

Dette er ett prosjekt med en sterk personlig tilknytning, som har vist hvordan man gjennom å forske med kunsten kan fortelle om ett samfunnsfenomen som har oppstått. Ved å få mennene i dialog har jeg ikke bare fortalt om mitt møte med dickpics, men også fortalt deres historie om hvorfor de gjør det. Det å jobbe med to parallelle løp innen samme tematikk har styrket min oppfatning rundt fenomenet som har oppstått.

Proessen i masteroppgaven har et relasjonsorientert lærings syn, der kontakten med mennene og empirien jeg har fått gjennom både dybdeintervjuet og spørreundersøkelsene har stått i fokus. Ved å la mennene åpent svare på spørreundersøkelsen har jeg vist at jeg ønsker å forstå hvorfor de handler som de gjør når de sender bildene. Dette har åpnet min forståelseshorisont, men samtidig gjort meg mer undrende. Når mennene kommer med sine «gode» forklaringer på hvorfor de sender bildene tenkte jeg ofte at «Nei, det kan ikke være sant» og «Tror de virkelig det funker». Jeg har lært at sakens kjerne er at dette er deres sannhet, de prøver å åpne porten med midlene de har tilgjengelige. Selv synes jeg det er dårlig folkeskikk å sende av gårde slike bilder uten at mottaker har gitt noen form for samtykke.

Prosjektet mitt har vært en prosess fra først og ville brodere veldig tydelige penis på handlenett som skulle invadere Kristiansand, til at jeg har tatt det ned til en subtil estetikk. Det har vært viktigere å jobbe med det estetiske uttrykke en å skulle fronte en maktkamp. Denne subtile estetikken danner grunnlaget for min agency. Tabloidene prøvde å presse meg inn i en slags offerrolle ved å stemple kunsten min som hevnbroderi og fokusere veldig på hva handlingen til mennene påførte meg. Jeg posisjonerer meg ikke innenfor denne offerrollen som de prøvde å presse på meg. Jeg har bevisst valgt ikke å brodere dickpicsene for hånd nettopp fordi dette hadde satt meg i denne offerrollen. Mennene har brukt to sekunder på å ta bildet, så da følte det veldig feil for meg og bruke to uker på å håndbrodere deres penis. Jeg broderer

ikke dickpicsene mine som en tydelig kvinnekamp, men jobber heller med det estetiske uttrykket.

Min agency er at jeg samler bildene jeg får tilsendt og gjør det jeg vil med dem, jeg velger å posisjonere meg annerledes en 70 talls feministene. Jeg vil i mitt arbeid utforske hva som oppstår når jeg bruker samme farge på broderitråden og hva som skjer i møte mellom bildene og tøyet jeg har kjøpt på gjenbruksbutikken. Det var viktig for meg å kjøpe brukt tøy for igjen å ikke velge offerrollen. Hadde jeg brodert på plagg jeg hadde sydd selv, eller mine egne plagg hadde det vært mer lignende en kampsak. Jeg synes det er spennende når man ikke alltid tydelig ser broderiene, men bare vet at de er der. Dette er min måte å ta tilbake handlingsrommet. Hvilken makt har disse mennene til å bestemme at jeg som kvinne trenger slike bilder?

70 talls feministene var i en helt annen posisjon enn det jeg er. Kvinnekunst hadde vært undertrykt i årevis. Det var menn som hadde satt standarden for hva som var riktig kunst. Ett sett med regler av menn og for menn. Derfor måtte kvinnene kjempe kampen og lage ett fungerende begrepsapparat rundt kunsten. Begreper som blick og agency er ett resultat av denne kampen. Sylvia Sleigh sin agency gikk på å latterliggjøre mennene ved å sette dem i samme positurer og posisjon som kvinnen hadde hatt i kunsten over århundrer. Hun maler mennene ekstremt karikert og det vakte enorme reaksjoner, fordi det var helt utenkelig å avbilde en mann på denne måten. Feministene hadde ett behov for å male og gjøre skulpturer veldig stort og eksplosivt. 40 år senere er vi på ett sted hvor det er andre kamper som er viktige for samfunnet. Om man åpner en avis i dag vil man kunne lese om en annen type likestilling. Det er i dag mer fokus på det flytende kjønn. Vi er ikke lengre låst i mann og kvinne, men de finnes mange varianter av kjønnsidentiteter. Denne endringen gjør plass for min kunst. Hadde ikke 70 talls feministene tråkket opp stien før meg hadde nok kunsten min hatt ett helt annet uttrykk enn det den fikk. Da hadde jeg nok hatt behovet for å lage de super tydelige handlenettene, eller ha offerrollen.

Erlend Helling-Larsen og Sylvia Sleigh har en klar oppfatning at det er kunst de lager. Men mine broderte plagg blir først kunst når de blir satt i sammenheng til hverandre. Sleigh maler bildene fordi hun aktivt skal lage ett kunstverk, mens jeg eksperimenterer med mine broderier. Endrer plagget karakter nå maskinen broderer dette mannlige symbolet?

I likhet med Erlend Helling-Larsen som ufarliggjør playboysidene sine ved å kle på jentene med nål og tråd, jobber jeg også med å ufarliggjøre dickpicsene. Ved å brodere alt i samme farger

legger jeg fokuset over på det estetiske og sanselige. Jeg har også jobbet med humor ved å brodere yrkestittelen på mannen og satt denne i forhold til penis. Dette kan minne om geriljabroderi. Geriljabroderi setter den stuerene broderisjangeren på prøve, ved å brodere helt andre motiver enn først antatt. Dette blir i likhet med mitt prosjekt hvor jeg har ett veldig tungt materiale som jeg gjør lett og lekent med min morsomme strek og hvor plasseringen av dickpicen på plaggene noen ganger blir malplassert.

8 AVSLUTNING

Jeg har ikke ord for hvor viktig arbeidet jeg har gjort har vært for meg selv. Jeg er stolt over hvordan jeg har stått i prosjektet tatt i betraktning den store medieoppmerksomheten det fikk. Det var ikke alltid lett å stå med rak rygg da innboksen var oversvømt av nedlatende kommentarer og slibrige tilbud. Da er det ekstra herlig når det kommer noe positivt ut i den andre enden. Kunnskapsminister Torbjørn Røe Isaksen fikk inn mer seksualundervisning i skoleplanen ved å lese om mitt masterprosjekt på NRK (Line Haus, 2017).

Som lærer ser jeg viktigheten av at slik kompetanse kommer inn så tidlig som mulig. Deling av intimbilder er ikke bare utrolig dårlig folkeskikk det er i mange tilfeller også en straffbar handling.

Ved å være i dialog med mennene som sender dickpics har også de fått forklare sine handlingsmønstre og vi kan lettere forstå hvorfor de velger denne fremtoningen.

Har kunsten jeg laget en innvirkning på hvordan penis blir sett i en samfunnskritisk sammenheng? Har jeg skapt debatt rundt temaet? Er folk mer opplyst om handlingen som skjer? Har jeg klart å gjøre den usynlige handlingen mer synlig?

Det finnes mange spørsmål en kan stille seg og som kan sees i sammenheng med mitt kunstneriske prosjekt og min teoretiske oppgave. Hvilken rolle spiller kunsten for oss som lever i dag og hvilken rolle bør den fortsatt spille for morgensdagens samfunn? I mitt kunstneriske utviklingsarbeid har jeg arbeidet for å belyse prosjektet mitt. Jeg har gitt innblikk i hvordan min prosess har vært helt fra første ide frem til det ferdige resultatet. Dette kan være belysende for å se hvordan jeg arbeider kunstnerisk med ett så personlig tema. Jeg har klart å få mennene i tale slik at deres stemme blir hørt. Jeg har satt lys på at slike bilder daglig blir sendt og med dette satt søkelys på handlingen. Endelig kan jenter slippe å sitte med følelsen «Er det min feil at jeg får dickpics?»

Jeg tenker det finnes mennesker som vil ha utbytte av det kunstneriske og teoretiske arbeidet jeg har gjort. Enten det er kunstnere som lurer på hvordan man jobber når man forsker med kunsten, eller om det er sexologer som er nysgjerrige på hvorfor slike bilder blir sent. Jeg har åpnet debatten rundt tematikken og vist at kunst kan åpne nye dører.

Denne oppgaven har skildret en reise. En reise fra undring til mer bevisst og fra ett ønske å jobbe med kunsten slik 70 talls feministene gjorde til å jobbe med det estetiske. Jeg håper håndverket jeg har gjort kan skape en undring og nysgjerrighet og at man ved å lese oppgaven

kan få en forståelse for hvorfor menn handler som de gjør. I skrivende stund er det ikke mange som har arbeidet med dette temaet og jeg kan derfor muligens gi litt innblikk i hva det dreier seg om. Veien videre for meg som kunstner er spennende. Det er ikke mange som har sett klesplaggene jeg har brodert, men de som har sett dem har alle tatt i bruk berøringssansen i tillegg til å bruke blikket for å få øye på dickpicsene som ligger gjemt i plagget. Jeg håper mitt kunstverk kan være med å bidra til en forståelse at man kan jobbe med kjønn som tematikk uten at alt trenger å bli så rosa blått eller bli ett voldsomt blikkfang. Ved å jobbe med ett samfunnsengasjerende tema har jeg blitt bevisst på å bruke kunst som formidling av ett fenomen. Dette er en måte jeg kunne tenke meg å jobbe videre.

9 LITTERATURLISTE:

- Alvesson, M. & Sköldbberg, K. 2009. *Reflexive methodology: New vistas for qualitative research*, Sage.
- Ambjörnsson, F. 2014. Wencke Mühleisen og Jørgen Lorentzen (red.) Å være sammen. Intimitetens nye kulturelle vilkår. *Tidsskrift for kjønnsforskning*, 38, 179-183.
- Bem, S. R. L. 1974. Masculine or Feminine... or Both? *Journal of Consulting and Clinical Psychology*, 155-162.
- Benestad, E. E. P. 2018. *#MeToo: Vi er alle medansvarlige* [Online]. Tilgjengelig fra: <https://forskning.no/blogg/helsebloggen/metoo-vi-er-alle-medansvarlige> [Lest 27.04 2018].
- Berman, J. 2018. *The Hunt For Female Agency In The #MeToo Era* [Online]. Refinery29. Tilgjengelig fra: <https://www.refinery29.com/2018/01/187589/female-agency-post-weinstein> [Lest 05.05 2018].
- Bjurwill, C. 1995. *Fenomenologi*, Lund, Studentlitteratur.
- Bjørnstad, J. 2018. *Statistikk* [Online]. SNL. Tilgjengelig fra: <https://snl.no/statistikk> [Lest 17.04 2018].
- Braun-Harvey, D. & Vigorito, M. A. 2015. *Treating out of control sexual behavior: rethinking sex addiction*, Springer Publishing Company.
- Cialdini, R. B. 2003. *Påvirkning: teori og praksis*, Abstrakt.
- Damm, C. u.å. *Menn viser fram pikken sin* [Online]. CAPPELEN DAMM Tilgjengelig fra: https://www.cappelendam.no/_menn-viser-fram-pikken-sin-caroline-hainer-9788202579098 [Lest 04.05 2018].
- Dirdal, L. C. u.å. *Trådlist* [Online]. Fineart. Tilgjengelig fra: https://www.fineart.no/doc/helling_larsen [Lest 04.05 2018].
- Dvergsdal, H. 2017. *Nettdating* [Online]. SNL. Tilgjengelig fra: <https://snl.no/nettdating> [Lest 09.01 2018].
- Eliassen, H. 2017. *200 penisbilder i innboksen ga henne en idé*.
- Esben Esther Pirelli Benestad, R. D. K., Einar Aakvåg, Geneviève Fonteneau Hardeberg 2004. *Penisatlas*, Dinamo Forlag.
- Forsgren, F. 2018. Rihanna som vår tids muse. *Fedrelandsvennen*.
- Gadamer, H.-G. 2003. *Truth and method*, New York, Continuum.
- Gade, R. 2005. Maskulinitet og kunstvärde. *NIKK magasin*.

- Grønbech, D. 2015. Berit Ås-Kvinneuniversitetet og hersketeknikkenes mor.
- Hainer, C. 2018. *Menn viser fram pikken sin*, Oslo, CAPPELEN DAMM AS.
- Heinze, C. 2012. *Perspektiven der Filmsoziologie*, UVK Verlagsgesellschaft.
- Jakobsen, K. M. 2017. Silje fikk 200 penisbilder fra fremmede menn. Nå lager hun broderier av dem. *Dagbladet*, 17.08.2017.
- Episode 9*, 2017. Episode fra TV-serie. Directed by Jespersen, O. TV 2: Nordisk Film & TV.
- Johannessen, A., Tufta, P. A. & Christoffersen, L. 2010. Introduksjon til samfunnsvitenskapelig metode.
- Johansson, K. 2016. Mellom hermeneutikk og fenomenologi - et essay i vitenskapsteori. *Norsk Forening For Musikkterapi, Musikkterapi*
- Krogh, T. 2012. *Hermeneutikk: om å forstå og fortolke*, Gyldendal akademisk.
- Ladegaard, I. 2012. *Tenåringer trakasserer hverandre for å få sex* [Online]. *Forskning.no*. Tilgjengelig fra: <https://forskning.no/barn-og-ungdom/2012/10/tenaringer-trakasserer-hverandre-fa-sex> [Lest 01.05 2018].
- Line Haus, H. E., Imger-Lise Hansen. 2017. *Vil stoppe uønska penisbilder med pensum* [Online]. NRK. Tilgjengelig fra: <https://www.nrk.no/sorlandet/vil-stoppe-uonska-penisbilder-med-pensum-1.13641340> [Lest 16.08 2017].
- Lorentzen, J. & Mühleisen, W. 2006. *Kjønnforskning: en grunnbok*, Universitetsforlaget.
- Malt, U. 2015. *Kvalitativ* [Online]. *snl.no*. Tilgjengelig fra: <https://snl.no/kvalitativ> [Lest 22.04 2018].
- Mendelsohn, M. 2018. *The Feminist Artist Who Turned Her Gaze on the Male Nude* [Online]. Artsy. Tilgjengelig fra: <https://www.artsy.net/article/artsy-editorial-sylvia-sleigh-turned-gaze-male-nude> [Lest 02.05 2018].
- Merriam-Webster 1902. brute-force. *Merriam-Webster*.
- Mulvey, L. 1989. Visual pleasure and narrative cinema. *Visual and other pleasures*. Springer.
- Nguyen, L. 2017. – *Helt vanlig å filme at man har sex* [Online]. NRK. Tilgjengelig fra: <https://www.nrk.no/buskerud/-helt-vanlig-a-filme-at-man-har-sex-1.13671660> [Lest 01.05 2018].
- Nochlin, L. & Wichstrøm, A. 2002. *Hvorfor har det ikke vært noen store kvinnelige kunstnere?*, Pax.
- Pihl, R. 2017. *Bildebehandling* [Online]. SNL. Tilgjengelig fra: <https://snl.no/bildebehandling> [Lest 09.02 2018].

- Repstad, P. 2014. *Mellom nærhet og distanse: kvalitative metoder i samfunnsfag (4. utg.)*.
- Rønning, A. B. 2012. Kunst, kjønn og estetisk vurdering. *Tidsskrift for kjønnsforskning*, 36, 3-17.
- Schauer, T. 2005. Women's porno: The heterosexual female gaze in porn sites "for women". *Sexuality and Culture*, 9, 42-64.
- Schleiermacher, F. & Frank, M. 1977. *Hermeneutik und Kritik*, Suhrkamp Frankfurt am Main.
- Schlingmann, C. 1985. *Methoden der Interpretation*, Reclam.
- Solberg, T. 2018. *Ghosting er potensielt en av de slemmeste måtene du kan dumpe noen på* [Online]. KK. Tilgjengelig fra: <https://www.kk.no/samliv/ghosting-er-potensielt-en-av-de-slemmeste-matene-du-kan-dumpe-noen-pa-69535995> [Lest 01.03 2018].
- Tanggaard, S. B. L. 2015. *Kvalitative metoder en grundbog*, Hans Reitzels Forlag.
- Thagaard, T. 2003. *Systematikk og innlevelse: en innføring i kvalitativ metode*, Bergen, Fagbokforlaget.
- Tjønneland, E. 2018. *Estetikk* [Online]. SNL. Tilgjengelig fra: <https://snl.no/estetikk> [Lest 01.05 2018].
- Trakassere, F. M. Å. 2018. Lov om likestilling og forbud mot diskriminering (likestillings- og diskrimineringsloven).
- Tønnessen, S. 2017. *Forståelse* [Online]. SNL. Tilgjengelig fra: <https://snl.no/forståelse> [Lest 03.05 2018].
- Waling, A. 2017. 'C'mon, No One Wants a Dick Pic': exploring the cultural framings of the 'Dick Pic' in contemporary online publics. *Journal of Gender Studies*.
- Ward, J. 2017. What are you doing on Tinder? Impression management on a matchmaking mobile app. *Information, Communication & Society*, 20, 1644-1659.
- Wheeler, B. L. 2005. Music therapy research. *The Oxford Handbook of Music Therapy*.
- Wibowo, M. R. F., Ats-Tsiqoh, R., Sangadah, S., Komala, E. S. & Utomo, A. B. 2017. The Effect of Emoji on Person Perception. *UI Proceedings on Social Science and Humanities*, 1.
- Wikander, L. 2017. *Blotterkultur på internett* [Online]. NRK. Tilgjengelig fra: <https://www.nrk.no/ytring/blotterkultur-pa-internett-1.13659214> [Lest 27.08 2017].
- Øistad, M. B. T. O. B. S. 2017. Seksuell trakassering i arbeidslivet.
- Østbye, H., Helland, K., Knapskog, K., Larsen, L. O. & Moe, H. 2013. *Metodebok for mediefag (4. utg.)*, Bergen, Fagbokforlaget.

Østern, T. P. 2017. Å forske med kunsten som metodologisk praksis med aesthesis som mandat. *Journal for Research in Arts and Sports Education*, «Å forske med kunsten» Vol 1, 7-27.

9.1 BILDER

Double Image: Paul Rosano [Bilde]. (1974). Hentet fra <https://www.artsy.net/article/artsy-editorial-sylvia-sleigh-turned-gaze-male-nude>

Hectic Space 2 [Bilde]. (2018). Hentet fra <http://ditteejlerskov.com/projects/18-----the-muse/>